

①+०२ उदकशान्तिः

②०१ रेखा-कर्षः

अथोदकशान्तिः

गर्भाधानादिषु पूर्वेद्यः

“उदकशान्ति-जप-कर्म करिष्य” इति सङ्कल्प्य

गोमयेन चतुर्-अश्रम् उपलिष्य

③प्राचीः

तत्र ‘ब्रह्मज्ञानम्’ इति मध्ये,

‘नाके सुपर्णम्’ इति दक्षिणतः,

‘आप्यायस्वे’त्य उत्तरतः

प्राचीस् तिस्रो रेखा:

⑥०३ ब्रह्म ज्ञानम्

ब्रह्म (=मत्रः ([सौरमण्डलपत्रेः])) ज्ञानं (=उत्पन्नम्) प्रथमं पुरस्ताद्

वि सीमतस् सुरुचो वेन आवः।

स बुध्यो (=मूले भवः ([खस्य सूर्यः])) उपमा अस्य विष्टः (=विस्थितः),

सुतश्च योनिम् (सूर्यम्) असंतश्च विवः (=विवृतवान्)।

⑥०६ नाके सुपर्णम्

नाके सुपर्णम् (→सूर्यं) उप यत् पतन्ते

हृदा वेनन्तो अभ्यचक्षत त्वा।

हिरण्य-पक्षं (शतभिपक्ष-स्थ-) वरुणस्य दूतं

युमस्य योनौ (→भरण्यां) शकुनं भुरुण्युम् (←भृ) ॥

⑥०४ आ प्यायस्म

आ प्यायस्व समेतु ते

विश्वतः सोम् वृष्यम्।

भवा वाजस्य सङ्गुथे (संगमने) ॥

③उदीचीः

‘यो रुद्रो अग्नौ’ इति मध्ये,

‘इदं विष्णुरिति पश्चात्,

‘इन्द्रं विश्वा अवीवृथन्’ इति पुरस्ताद्

उदीचीः तिस्रो रेखा विलिख्य

⑥०३४ यो रुद्रे

यो रुद्रो अग्नौ, यो अप्सु,

य ओषधीषु, यो रुद्रो

विश्वा भुवना विवेश्

तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ।

⑥०१७ इदं विष्णुर्विश्वां

इदवैं विष्णुर् (अग्नि-विद्युत्-सूर्यात्मना) वि चक्रमे

(पृथिव्याम् अन्तरिक्षे दिवि च) त्रैप्या नि दधे पूर्दम् ।

(तैर् आधारैर् जगत्) सम् ऊँढम् अस्य पाँसुरे (ले इति साम्नि, पांसुमति [पादे]) ॥

⑥०१ इदं विश्वा

इन्द्रं विश्वा अवीवृथन्

समुद्र(वत्)-व्यंचसु गिरः।

रथीतमं रथीनां,

वाजानां सत्-पतिं पतिम् ॥

②०२ कुम्भः

अद्विर् अवोक्ष्य

ब्रीहीन् तत्र निष्क्रिय

तत्र ‘ब्रह्मज्ञानम्’ इति कुम्भं निधाय

⑥०३ ब्रह्म ज्ञानम्

ब्रह्म (=मत्रः ([सौरमण्डलपत्रेः])) ज्ञानं (=उत्पन्नम्) प्रथमं पुरस्ताद्

वि सीमतस् सुरुचो वेन आवः।

स बुध्यो (=मूले भवः ([खस्य सूर्यः])) उपमा अस्य विष्टः (=विस्थितः),

सुतश्च योनिम् (सूर्यम्) असंतश्च विवः (=विवृतवान्)।

तस्मिन् गायत्र्या तिरः-पवित्रं निधाय

⑥१० तस्मिवत्वरेण्यं भर्गो

तत् सवितुर् वरेण्यं (णिय) म्

भर्गो (=भर्जनम्) देवस्य धीमहि (←धा धारणे / धै ध्याने / धी आराधने) ।

धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

(पुरो-रंजसे इसावृद् ओ३म् ॥)

‘आपो वा इदं सर्वम्’ इत्यद्विरापूर्य ऊर्ध्वांग्रं कूर्चं निधाय

⑥२२ आपो वा इदम्

विश्वांग-ग्रन्थात्

आपो वा इदः सर्वं

विश्वो भूतान्य् आपः

प्राणा वा आपः

पृश्व आपो, इन्नम् आपो, इमृतम् आपः

सुम्राइ आपो, विराइ आपः, स्वराइ आपुः

छन्दाऽस्य आपो, ज्योतीऽस्य आपो, यजूऽस्य आपस्,

सृत्यम् आपुः, सर्वा देवता आपो,

भूर् भुवस् सुवर् आपु

ॐ ॥

‘भूर् भुवस् सुवर् ओम्’ इति अक्षतां निष्क्रिय

गन्ध-पुष्पैर् अलङ्कृत्य

दूर्वा-पुष्प-फलैर् अवकीर्य

दूर्वा-दर्ढः प्रच्छाद्य

‘शनो देवी’र इत्य अभिमृश्य

⑥०४ श ना

श नो देवोरुभिष्ट्यु

आपो भवन्तु पीतयै ।

शं योर् (=[अ]मिश्रणाय) अुभि संवन्तु नः ॥ ०४॥

चतुर-दिक्षु आसनेषु निषण्णेश चतुर्भिर् ब्राह्मणैस् सह

कुम्भम् अन्वारभ्य

②०३ जपः (पूर्णपाठः)

③००३ जपः

④०१ गायत्री

गायत्रीं पच्छो इर्घर्चशो इनवानम् उक्ता

⑥११ ११ व्याहतीविवता-

व्याहतीर् विवता: - पादादिष्व अन्तेषु वा, तथार्धर्चयोर्, उत्तमां कृत्स्नायाम् ११

(आद्युच्चारणपक्षे)

⑥पादशः

ओ भूस् तत् सवितुर् वरेण्यं (णिय) म्

ओ भुवर् (पापादि) भर्गो (=भर्जनम्) देवस्य धीमहि (←धै ध्याने / धी आराधने) ।

ओ सुवर् धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

⑥पृष्ठशः: पृष्ठशः

ओ भूस् तत् सवितुर् वरेण्यं (णिय) म् (पापादि) भर्गो (=भर्जनम्) देवस्य धीमहि (←धै ध्याने / धी आराधने)

।

ओ भुवर् धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

ओ सुवस्

⑥१० तस्मिवत्वरेण्यं भर्गो

तत् सवितुर् वरेण्यं (ग्रीष्म) म्
भर्गो (भर्जनम्) देवस्य धीमहि (धा धारणे/ धै ध्याने / धी आराधने) ।
धियो यो नः प्रचोदयात् ॥
(पुरो-रजसे उसावृद् ओ३म् ॥)

⑥पत्: पृणाच्यते कश्चित्
ॐ भूर्भुवःस्-सुवःस्

तत् सवितुर् वरेण्यं (ग्रीष्म) म्
भर्गो (भर्जनम्) देवस्य धीमहि (धा धारणे/ धै ध्याने / धी आराधने) ।
धियो यो नः प्रचोदयात् ॥
(पुरो-रजसे उसावृद् ओ३म् ॥)

④०२ वदादीन् जपित्वा
वदादीन् जपित्वा

अग्रिमीळे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम् । होतारं रक्तधातमम् ॥
इषे त्वा उर्जे त्वा वायवस्थोपायवस्था देवो वः सविता प्राप्यतु श्रेष्ठतमायु कर्मणे ॥
अग्र आ याहि वीतये (हर्विर्क्षणाय)
गृणुनो (स्त्रयमानः) हृव्यदातये (देवेभ्यः) ।
नि होतां सत्सि बहिष्ठि ॥

शं नौ देवीरुभिष्ठु
आपौ भवन्तु पूतये ।
शं योर् ([अ]मित्राण्य) अभि स्वन्तु नः ॥ ०४॥

④०३ 'कृष्णपाज' इत्यनुवाकम्

'कृष्णपाज' इत्यनुवाकम् 'मदेचिदस्य' इत्यर्थचम् अपोह्य,

००४ कणाय पातः
६पारिचयः

- सायणः /- तैत्तिरीयभाष्ये उत्रा ऋग्भाष्ये उत्रा।
- तत्रैव 'मदे चिदस्य' इत्यर्थचम् एवोद्घृत्य। तैत्तिरीयभाष्ये उत्रा।

६आह्नानम्

००५ कृष्णपाजः

कृष्णपाजः (तेजः) प्रसितिन् (जालं) न पृथ्वी
याहि राजेवामवाऽ (सहवान) इभेन ।
तृष्णीम् (वेगम) अनु प्रसिति (सेन्यं) द्रूणुनो
उस्ताऽस्ति विध्य रक्षसुस् तपिष्ठः ॥

६युद्धाधाना

००६ तव भ्रातान्
तव भ्रातास आशुया पतन्त्य अनु
स्पृश धृपृता (अभिभवता) शोशुचानः ।
तपूँष्य अग्ने जुहो पतङ्गान्
असन्दितो (अनिरुद्धः) वि सृजु विष्वग् उल्काः ॥

००७ प्रति स्पृशो

प्रति स्पृशो वि सृजु तूर्णितमो
भवो पायुर् विशो अस्या अदब्धः ।
यो नौ दूरे अुघशः सो यो अन्त्य अग्ने
माकिष्टे व्यथिर् (बाधकः) आदधर्षात् ॥

००८ उद्देश्य

उद अग्ने तिष्ठ प्रत्याऽत्तनुष्व
न्य अमित्राऽ ओषतात् (प्रदह) तिग्म-हेते ।
यो नो अराति॒ समिधान चक्रे
नीचा तं धक्ष्य (दह) अतुसं (काष्ठविशेषः) न शुष्कम् ॥

००९ उत्तीर्ण

तुर्धर्वो भव प्रति विध्या-
+ध्य अस्मद् आविष कृष्णप दैव्यान्य अग्ने ।
अव स्थिरा तनुहि यात्-ज्ञना (प्रेरकाणां)
जामिम् (ज्ञातिः) अजामिं प्र मृणीहि (जहि) शत्रून् ॥

६उपासकसामार्यम्

०१६ संत

स ते जानाति सुमुति यविष्ठु
य ईवते (गमनशीलाय) ब्रह्मणे (पृष्ठाय) ग्रातुम् ऐरंत् (=प्रेरयति) ।
विश्वान्य अस्मै सुदिनानि रायो
द्युम्नान्य अर्यो वि दुरो (गृहान) अभि द्यौत् (द्योतस्व) ॥

०७ सदग्र अस्ति

सेद् (स+इत) अग्ने अस्तु सुभगंस् सुदानुर्
यस् त्वा नित्येन हविषा य उक्थैः ।
पिप्रीषति, स्व आयुषि दुरोणे (गृहे) (तिष्ठतु)
विश्वेद् अस्मै सुदिना सा उसेद् (भूयात) इष्टिः ॥

६प्रतिज्ञा

०८ अस्ति ते
अर्चामि ते सुमुति, घोष्य (घोषवती) अर्वाक् (पुरतः)
सम् ते वावाता (पुनः पुनः) जरताम् (स्तौतु) इयं गीः ।
स्वधास् त्वा सुरथा मर्जयेमा (अलङ्कार्याम)
उस्मे (अस्मासु) क्षत्राणि धारयेर् अनु द्यून् (अन्वहम) ॥

०९ इति त्वा

इह त्वा भूर्या चरेद् उप् (आ) त्वन्
दोषावस्तर् (ग्रावहः) दीदिवाऽसुम् अनु द्यून् (अन्वहम) ।
क्रीडन्तस् त्वा सुमनसस् सपेम (परिचरेमा)
+अभि द्युम्ना तस्थिवाऽसो जनानाम् ॥

१० यस्या स्वश्च

यस् त्वा स्व-अश्वस् सुहिरुण्यो अग्ने
उपयाति वसुमता रथेन ।
तस्य त्राता भवसि तस्य सखा
यस् ते आतिथ्यम् आनुषग् (अनुक्रमेण) जुजोपत् ॥

११ महो कजामि

महो (महद्राक्षसान) रुजामि (भनज्ञि) बृन्धुता (वन्धुत्या)
वचोभिस् तन् मा पितुर् गोतमाद् अन्वियाय ।
त्वन् नौ अस्य वचसश् चिकिद्धि
होतर् यविष्ठ सुक्रतो दमूनाः (दान्तमनाः) ॥

६कर्त्तव्याकारीः

१२ अव्यक्तजस्याय सुशोभा

अस्वप्रजस् तुरण्यस् सुशेवा (सुमुखाः)
अतन्द्रासो उवृका (अहिंसका) अश्रीमिष्ठाः ।

ते (रशमयः) पायवस् सुप्रियश्चो (सङ्कातः)

निपद्या (उपविश्य) इत्रे तवं नः पान्त्व अमूर् (अमर्त्य) ॥

१३ ये पायवा

(उत्थयभार्या ममता) तस्याम् वृहस्पतिरेतः स्थापयितुम् अयतता तत्र वर्तमानं रेतोऽन्तरम् आक्षिपता वृहस्पतिर अशपत् तम् दीर्घतमा भवेति सोऽ अग्नेर् अलभत चक्षुः।)

ये पायवो मामतेयन् ते अग्ने

पश्यन्तो अन्धन् दुरिताद् अरक्षन् ।

ररक्ष तान्त् सुकृतो विश्ववेदु

दिप्सन्त् (दमितुकामः) इद् रिपवो ना ह देभुः (परिभवन्ति) ॥

६प्रतिज्ञानवत्तनम्

०४ त्वया वर्य

त्वयो वयः संधुन्यस् त्वोतास् (त्वया + अविता=रक्षितः)

तव प्रणीत्याऽश्याम् वाजान् (अन्नानि) ।

उभा (पाप) शःसा (शत्रु) सूदय सत्यताते

जनुष्टुया कृणुद् अहयाण (अहीः) ॥

०५ अया ते

अया (अनया) ते अग्ने सुमिधा विधेम्

प्रति स्तोमः शस्यमानं गृभाय (गृहाण) ।

दहा उशसो (अशंसो) रुक्षसः पाहृस्मान्

द्युहो निदो (निन्दकात) मित्रमहो (मित्रपूज्य!) अवुद्यात् (परिवादात) ॥

०६ रक्षाहृत्यान्यम्

रक्षोहृण् वाजिनुम् (अन्नवत्तम) आऽजिग्निम् (दीपयमि)

मित्रं प्रथेष्ठम् (विस्तीर्णतमम) उपयामि शर्म ।

शिशानो (तीक्ष्णः) अग्निः क्रतुभिस् समिद्धस्

स नो दिवा स रिषः (हिंसकात) पातु नक्तम् ॥

६रक्षाहृत्यान्यम्

विज्यातीषा बहुता भात्य अग्निर्
आविर् विश्वानि कृषुते महित्वा (महत्या) ।
प्रादेवीर् मायास् संहते दुरेवाः (दूरत्ययः)
शिर्षीते (तीक्ष्णीकरोति) शृङ्गे रक्षसे विनिक्षे (विनाशाय) ॥

उत स्वानासो (सस्वानः) दिवि पन्त्व अग्रेस्
तिग्मायुधा रक्षसे हन्त वा उ ।
[अस्माकं] मदे (मदाय) चिदस्य प्ररुजन्ति (भञ्जन्ति (अदेवीः)) भामा (भासः रशमयो),
न वरन्ते (अस्मान्) परिबाधो अदेवीः ॥]

४०४ इन्द्रं वो विश्वतस्परि
‘इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवामहे’ इत्यनुवाकं”

इन्द्रं वो विश्वतस् परि
हवामहे जनेभ्यः ।
अस्माकम् अस्तु केवलः ॥

०१०
इन्द्रं नरो नेम (खण्ड)-धिता (सद्ग्रामे) हवन्ते (हृयन्ति)
यत् पार्या (पार, साम्नि भेदः) युनजते (प्रयुज्यन्ते) धियस् ताः ।
शूरो नृ-पाता (सम्भक्ता) शवसश चक्रान् (कामयमानः)
(सामवेदे भेदः)
आ गोमति ब्रुजे भंजा त्वं नः ॥

००१
इन्द्रियाणि शतक्रतो
या ते जनेषु पुश्चसु ।
इन्द्रं तानि त आ वृणे ॥

००९
अनु ते दायि (दीयते) मुह् (महते) इन्द्रियाय
सुत्रा (यज्ञेषु), ते विश्वम् अनु वृत्र-हत्ये (हत्याये)
अनु क्षत्रम्, अनु सहौ यजुत्र (यष्ट्या)
• इन्द्रं देवेभिर्, अनु ते नृ-पह्ये ॥

००८
आ यस्मिन्थ (विषुवकाले रोहिण्यां स्थिते पुरा) सुस् (कृत्तिकास्थः अश्वः?) वासुवास्
तिष्ठन्ति स्व-आरुहो यथा ।
ऋषिर् (सूर्यः) ह दीर्घ-श्रुत्तम्
इन्द्रस्य घर्मो (सूर्यः, प्रवर्ग्यपात्रम्) अतिंधिः ॥

००७
आ यस्मिन्
(इन्द्र!) आमास् (अपक्रासु) पक्षम् ऐरेयुः
आ सूर्य (अ) रोहयो दिवि (रोहिण्याम् पुरा विषुवकाले, पणिभिर् युद्धा) ।
घर्म् (प्रवर्ग्यपात्रम्, सूर्यम्) न सामन् तपता सुव-ऋक्तिभिर् (ऋक् | वृज्)
जुष्टं गिर्-वंणसे (प्रीतये [इन्द्राय]) बृहत् ॥

००६
अकवद्-याग
प्रातायाग
००५ इन्द्रामद्रापिणो वृहदित्यवक्त्रेभिरोक्तिः
इन्द्रम् इद् गृथिनो (गायकाः) बृहद् (सामा)
इन्द्रम् अर्केभिर् (अर्च, ऋक्) अर्किणः ।
इन्द्रं वार्णीर् (यजूषि) अनूषत् (एष स्तुतौ) ॥

००५

■ विश्वास-प्रस्तुति:
मा ते अस्याम् [50] सहस्रावन् (←सहः)
 परिष्टाव् (=परितः) अंगाय भूम हरिव~, परादै (=परादातुम्) ।
 त्रायस्व नो इवकेभिर् वर्णथैस् (=गृहैः)
 तवं प्रियासंस् सूरिषु स्याम ॥

■ संबोध टाका:
 ⑥ अकाशमध्यवद्याग
 ⑥ परामवाका
 ▼ ०० अनन्तरं चरणशब्द

अनवस् ते रथम् अश्वाय तक्षन्
 त्वष्टा वज्रं पुरुहूत द्युमन्तम् ।
 ब्रह्माण इन्द्रं महयन्तो अर्केर्
 अर्वध्युन् अहये हन्तुवा उ ॥

▼ ००४

■ विश्वास-

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः
यो वाम् इन्द्रा-वरुणाव् अ॒ग्नो स्नाम् स्
तव॑ वाम् ए॒तेनावं यजे ।

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः
यो वाम् इन्द्रा-वरुणा द्विपाथ्सु पुशुषु [स्नाम् स् तव॑ वाम् ए॒तेनावं यजे ।]

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः
[यो वाम् इन्द्रा-वरुणा] चतुष्पाथ्सु पुशुषु [स्नाम् स् तव॑ वाम् ए॒तेनावं यजे ।]

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः
[यो वाम् इन्द्रा-वरुणा] गोष्ठे [स्नाम् स् तव॑ वाम् ए॒तेनावं यजे ।]

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः
[यो वाम् इन्द्रा-वरुणा] गृहेषु [स्नाम् स् तव॑ वाम् ए॒तेनावं यजे ।]

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः
[यो वाम् इन्द्रा-वरुणा] अ॒प्सु [स्नाम् स् तव॑ वाम् ए॒तेनावं यजे ।]

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः
[यो वाम् इन्द्रा-वरुणा] ओषधीषु [स्नाम् स् तव॑ वाम् ए॒तेनावं यजे ।]

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः
[यो वाम् इन्द्रा-वरुणा] वनुस्पतिषु स्नाम् स् तव॑ वाम् ए॒तेनावं यजे ।

④१३ 'अग्ने यशस्विन्' इति चतमः:

'अग्ने यशस्विन्' इति चतमः:

▼ 23 अग्ने यशस्विन्

अग्ने यशस्विन् यशस्मै म् (यजमानं) अ॑र्पय
+इन्द्रावतीम् अप॑चितीम् (=पूजां) इ॒हावंह । अ॒यम् मूर्धा पंरमेष्ठी सुवर्चा॑,
समानानाम् उत्तमश्लोको अस्तु ।

▼ 27 भद्रम् पर्यन्

भुद्रम् पश्यन्तु उप॑ सेदुर् अग्ने
तपौ॒ (उपसल्-लक्षणां) दी॒ख्खाम् ऋषयस् सुव॒र्-विदः ।
ततः ख्युत्रम् बलूम् ओजंश् च ज्ञातन्
तद् अ॒स्मै देवा अ॒भि सन्नमन्तु ।

▼ 31 भासा विभासा

धाता विधाता परमोत सन्दृक्
प्रजापतिः परमेष्ठी विराजौ ।
स्तोमाश् छन्दाऽसि निविदौ म आहुर्
ए॒तस्मै राष्ट्रम् अ॒भि सन्नमाम ।

▼ 35 अन्यवाक्यम् उप

अ॒न्याव॑र्त्तध्वम् उप॑ मेतं साकम्
अ॒यं शास्ता ऋधिपतिर् वो अस्तु ।
अ॒स्य विज्ञानम् अनु॑ सः रंभध्वम्
इ॒मम् पश्चाद् अनु॑ जीवाथ् सर्वैः ।

④१४ 'ऋताषा' इति सानुषङ्गम्

'ऋताषा' इति सानुषङ्गम् अनुवाकं

▼ बोधायनीय विशेषः (आनन्दाम-दीशकः)

अत्रापि कश्चिद् विशेषः बोधायनीये दृश्यते,

ऋताषा॒हृतधामा॒ऽग्निर्गन्ध॑र्वस्
स इ॒दम्ब्रह्म॑ ख्युत्रम्पातु॑
तस्मै॒ स्वाहा॑
तस्यैषध्यो॒ऽप्सुरसु॑ ऊर्जो॑ नाम् ता॒ इ॒दम्ब्रह्म॑ ख्युत्रम्पान्तु॑
ताभ्यु॒स्वाहा॑

इति पुलिङ्गपदानि पुलिङ्गपदेन,
स्त्रीलिङ्गपदानि स्त्रीलिङ्गपदेन च संयोज्य कथयितव्याः
आहत्य द्वाविंशतिर्मत्राः ।

▼ विश्वाम-टिप्पनी

तद्-अनुवाकस्थ-मत्रैः जयादि-होमे क्रियमाणे
गन्धर्व-होम-मत्र एव तद्-अप्सरसां कीर्तनं कृत्वा
“तस्मै॒ स्वाहा॑” इति गन्धर्वाय होमं कृत्वा,
“ताभ्यु॒ स्वाहा॑” इति सर्वत्र सर्व-नाम-शब्देनैव अप्सरसो होम
इति कपर्दि-मतानुसारेण पन्थाः सूचितः ॥

विश्वेदेवा ऋषयः

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

ऋताषा॒हृतधामा॒ऽग्निर्गन्ध॑र्वः। स इ॒दं ब्रह्म॑ क्षुत्रं पातु। तस्मै॒ स्वाहा॑।
तस्यैषध्यो॒ऽप्सुरसु॑ ऊर्जो॑ नाम। ता॒ इ॒दं ब्रह्म॑ क्षुत्रं पातु। ताभ्यु॒ स्वाहा॑ ।

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

स॒श्वितो विश्व-सामा॑ सूर्य॑ गन्ध॑र्वस् [स इ॒दं ब्रह्म॑ क्षुत्रं पातु। तस्मै॒ स्वाहा॑]
तस्य॑ मर्मीचयो॒ऽप्सुरस॑ आ॒युवो॑ [+नाम। ता॒ इ॒दं ब्रह्म॑ क्षुत्रं पातु। ताभ्यु॒ स्वाहा॑ ।]

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

स॒॒पुम्नस् सूर्य॑-रश्मिश् च॒न्द्रमा॑ गन्ध॑र्वः, [स इ॒दं ब्रह्म॑ क्षुत्रं पातु। तस्मै॒ स्वाहा॑]
तस्य॑ नर्खंत्राण्य॑ अप्सुरसो॑ बै॒कुर्यो॑ [+नाम। ता॒ इ॒दं ब्रह्म॑ क्षुत्रं पातु। ताभ्यु॒ स्वाहा॑ ।]

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

भुज्यु॒सु॒पर्णो युज्ञो गन्ध॑र्वस्, [स इ॒दं ब्रह्म॑ क्षुत्रं पातु। तस्मै॒ स्वाहा॑]
तस्य॑ दध्यिंणा॑ अप्सुरस॑ स्तुवा॑ [+नाम। ता॒ इ॒दं ब्रह्म॑ क्षुत्रं पातु। ताभ्यु॒ स्वाहा॑ ।]

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

प्र॒जाप॑ति॒र्विश्वकर्मा॑ मनो॑ गन्ध॑र्वः, [स इ॒दं ब्रह्म॑ क्षुत्रं पातु। तस्मै॒ स्वाहा॑]
तस्य॑ र्वा॒स्मा॑माच्य॑फ्सुरसो॑ वह्यो॑ [+नाम। ता॒ इ॒दं ब्रह्म॑ क्षुत्रं पातु। ताभ्यु॒ स्वाहा॑ ।]

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

इ॒षिरो॑ विश्वव्यंचा॑ वातो॑ गन्ध॑र्वः, [स इ॒दं ब्रह्म॑ क्षुत्रं पातु। तस्मै॒ स्वाहा॑]
तस्यापो॒ऽप्सुरसो॑ मुदा॑ [+नाम। ता॒ इ॒दं ब्रह्म॑ क्षुत्रं पातु। ताभ्यु॒ स्वाहा॑ ।]

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

पुरु॒मेष्ठ् अधिपतिर्॑ मृत्युर्॑ गन्ध॑र्वः, [स इ॒दं ब्रह्म॑ क्षुत्रं पातु। तस्मै॒ स्वाहा॑]
तस्य॑ विश्वमप्सुरसो॑ भुवो॑ [+नाम। ता॒ इ॒दं ब्रह्म॑ क्षुत्रं पातु। ताभ्यु॒ स्वाहा॑ ।]

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

सु॒र्वितिस् सु॒मूर्तिर्॑ भद्र॒कृथ॑ सुव॒र्वान्॑ प॒र्जन्यो॑ गन्ध॑र्वः, [स इ॒दं ब्रह्म॑ क्षुत्रं पातु। तस्मै॒ स्वाहा॑]
तस्य॑ विद्युतो॒ऽप्सुरसो॑ रुचो॑ [+नाम। ता॒ इ॒दं ब्रह्म॑ क्षुत्रं पातु। ताभ्यु॒ स्वाहा॑ ।]

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

दूरहैतिरमृड्यो॑ मृत्युर्गन्ध॑र्वः, [स इ॒दं ब्रह्म॑ क्षुत्रं पातु। तस्मै॒ स्वाहा॑]
तस्य॑ प्र॒जा॑ अ॒प्सुरसो॑ भीरुवो॑ [+नाम। ता॒ इ॒दं ब्रह्म॑ क्षुत्रं पातु। ताभ्यु॒ स्वाहा॑ ।]

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

चारु॑कृपण-काशी॑ कामो॑ गन्ध॑र्वः, [स इ॒दं ब्रह्म॑ क्षुत्रं पातु। तस्मै॒ स्वाहा॑]
तस्याध्यो॒ऽप्सुरसः॑ शोचयन्तीर्नाम॑ ता॒ इ॒दम्॑ ब्रह्म॑ ख्युत्रम्॑ पान्तु॑ ताभ्यु॒स्॑ (अप्सरोभ्यः॑)॑ स्वाहा॑॥

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

स नो॑ भुवनस्य॑ पते॑ यस्य॑ त उपरि॑ गृहा॑ इ॒ह च ।
उरु॑ ब्रह्मणे॑ऽस्मै॑ ख्युत्रायु॑ महि॑ शर्म॑ यच्छ ॥ [21]

④१५ 'नमो॑ अस्तु॑ सर्पेभ्यः॑'

'नमो॑ अस्तु॑ सर्पेभ्यः॑' इति॑ चतमः॑,

▼ ०५ नमो॑ अस्तु॑

नमो॑ अस्तु॑ सर्पेभ्यो॑
ये॑ के॑ च॑ पृथिवीम्॑ अनु॑।
ये॑ अन्तरिक्षे॑ दिवि॑
तेभ्य॑स्॑ सर्पेभ्यो॑ नमः॑॥

▼ ०६ यदो॑ रात्रे॑

येऽदो॑, रोचने॑ दिवो॑,
ये॑ वा॑ सूर्यस्य॑ रश्मिषु॑ ।
येषां॑ अ॒प्सु॑ सद॑ः कृतं॑
तेभ्य॑ः सर्पेभ्यो॑ नमः॑॥

▼ ०७ या॑ इष्वा॑

या॑ इष्वा॑ यातुधानानां॑
ये॑ वा॑ वनु॒स्पती॑र्॑ अनु॑।
ये॑ वा॑ ऽव॒टेषु॑ (विलेषु॑)॑ शेर॑ते॑
तेभ्य॑ः सर्पेभ्यो॑ नमः॑॥

④१६ अय॑ पुरो॑ हरिकेश॑

'अय॑ पुरो॑ हरिकेश॑' इति॑ पञ्च॑ पर्यायान्॑,

▼ अयम्पुरो॑ हरिकेश॑

अ॒यम्पुरो॑ हरिकेश॑स्॑ सूर्यरश्मिः॑ ।

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

तस्य॑ रथगृथस्श॑ च॑ रथ॑जाश॑ सेनानिग्राम॑य॑ ।

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

पुञ्जिकस्थुला चै कृतस्थुला चाप्सरसौ ।

▼ विशाल-प्रस्तुति:
यातुधानो हेती, रख्याऽसि प्रहैतिः।
[तेभ्यो नमः, ते नो मृडयन्तु।
ते यद्विष्पो यश्च नो द्वेष्टि, तवं वो जम्भे दधामि]

▼ विशाल-प्रस्तुति:
अयन् दर्खिणा विश्वकर्मा ।

▼ विशाल-प्रस्तुति:
तस्य रथस्वनश्च रथैचित्रश्च सेनानिग्रामण्यौ । मेनका चै सहजुन्या चाप्सरसौ ।

▼ विशाल-प्रस्तुति:
दृग्ख्यावच्च पूशवो हेतिः, पौरुषेयो वृध्वं प्रहैतिः।
[तेभ्यो नमः, ते नो मृडयन्तु।
ते यन् द्विष्पो यश्च नो द्वेष्टि, तवं वो जम्भे दधामि]

▼ विशाल-प्रस्तुति:
अयम्पश्चाद्विश्वव्याचाः ।
तस्य रथप्रोतश्चासंमरथश्च सेनानिग्रामण्यौ ।
प्रम्पोचन्ती चानुप्मोचन्ती चाप्सरसौ
सर्पा हेतिर्, व्याप्रावच्च प्रहैतिः।
[तेभ्यो नमः, ते नो मृडयन्तु।
ते यन् द्विष्पो यश्च नो द्वेष्टि, तवं वो जम्भे दधामि]

▼ विशाल-प्रस्तुति:
अयम् उत्तराथ् सुयेयद-वसुः ।
तस्य सेनजिच्च सुपेणश्च सेनानिग्रामण्यौ ।
विश्वाचार्च च धृताचार्च चाप्सरसौ ।
आपावेहेतिर्, वातुवच्च प्रहैतिः ।
[तेभ्यो नमः, ते नो मृडयन्तु।
ते यन् द्विष्पो यश्च नो द्वेष्टि, तवं वो जम्भे दधामि]

▼ विशाल-प्रस्तुति:
अयम् उपर्य अर्वाग-वसुः ।
तस्य तार्ख्यश्चारिष्ठेनेमिश्र सेनानिग्रामण्यौ ।
उर्वशी च पूर्वचित्तिश्च चाप्सरसौ ।
विद्युद+हेतिर्, अवस्फूर्जन्तु प्रहैतिः ।

▼ विशाल-प्रस्तुति:
तेभ्यो नमः ।

▼ विशाल-प्रस्तुति:
ते नो मृडयन्तु ।

▼ विशाल-प्रस्तुति:
ते यन् द्विष्पो यश्च नो द्वेष्टि, तवं वो जम्भे दधामि ।

④ १७ 'आशुशिशाशनः'

'आशुशिशाशनः'

▼ विशाल-प्रस्तुति:
त्रिष्टुप् १३,

१५ अनुष्टुप् ।

अग्निर्ऋषिः चतुर्थकाण्डे पष्ठप्रपाठके चतुर्थोऽनुवाकः

⑥01 आशु शिशाशन - त्रिष्टुप्

▼ विशाल-प्रस्तुति:
आशुः शिशाशनो (तीक्ष्णो) वृषभो न युधो (योधा)
घनाधनः (घातकः) क्षोभेणश्च चर्षणीनाम् (पदातीनाम्)।
सुंकर्नदनो इनिमिष एकवीरः
शूतं सेना अजयत् साकम् इन्द्रः ॥

⑥02 सङ्कल्पनानामेषण जिष्णुना - त्रिष्टुप्

▼ विशाल-प्रस्तुति:
सङ्कल्पनेनानिमिषेण जिष्णुना
युत-करोणं (युद्धकारिणा) दुश्यवनेन धृष्णुना (निर्भयेन)।
तद् इन्द्रेण जयत् तत् संहस्रं
युधो नर इषुहस्तेन वृष्णा (कामवर्षकेन) ॥

⑥03 स इषुहस्तः - त्रिष्टुप्

▼ विशाल-प्रस्तुति:
यजुर्वेदे विश्वासटिष्पन्यः | +०२ उदकशास्ति: (पूर्णपाठः)

स इषुहस्तः स निषुङ्गिभिर् (=खङ्गिभिर्) वृशी

संस्कृष्टा (संमिश्रकः) स युध् (योद्धा) इन्द्रो (पर) गणेन।

संस्कृष्ट-जित् सोमपा बाहु-शर्थ् (बली)

ऊर्ध्व-धन्वा प्रतिहिताभिर् अस्ता (क्षेत्रा) ॥

⑥04 वृहस्पत पर्ण - त्रिष्टुप्

▼ विशाल-प्रस्तुति:
बृहस् (वाचस्) पते परि दीया (द्रव) रथेन

रक्षो-हा उमित्राऽ अपुबाधमानः।

प्रभुञ्जन्त् सेनाः प्रमृणो (प्रहितो) युधा

जयत्र अस्माकम् एध् अविता रथानाम् ॥

⑥05 गणत्रिवद गावदम् - त्रिष्टुप्

▼ विशाल-प्रस्तुति:
गोत्र-भिदं गो-विदं वत्र-बाहुं

जयन्तुम् अजम् (म) प्रमृणन्तुम् ओजसा।

इमं संजाता अनु वीरयथ्वम्

इन्द्रः सखायो इनु सं रेभथ्वम् ॥

⑥06 वलविजाय स्थविरः - त्रिष्टुप्

▼ विशाल-प्रस्तुति:
बलविजायः स्थविरः प्रवीरः

सहस्रान् वाजी सहमान उग्रः।

अभिवीर्गे अभिसंत्वा (सत्वन्=योद्धा) सहोजा

जैत्रंम् इन्द्र रथम् आ तिष्ठ गोवित् ॥

⑥07 अभि गत्राणि - त्रिष्टुप्

▼ विशाल-प्रस्तुति:
अभिगत्राणि सहस्रा गाहमानो

इदायो वीरश् शूत-मन्युर् इन्द्रः।

दुश्यवन्त्वं पृतना-पाइ अ-युद्धो

ज्ञामाकृं सेना अवतु प्र युत्सु ॥

⑥08 इन्द्र आसाम् - त्रिष्टुप्

▼ विशाल-प्रस्तुति:
इन्द्र आसां नेता, वृहस्पतिर्

दक्षिणा, यज्ञः पुर एतु सोमः।

देव-सेनानाम् अभिज्ञतीनां

जयन्तीनां मरुतो युन्त्व अग्ने ॥

⑥09 इन्द्रस्य वृष्णो - त्रिष्टुप्

▼ विशाल-प्रस्तुति:
इन्द्रस्य वृष्णो, वरुणस्य राज्ञः,

आदित्यानां मरुतां शर्थ उग्रम्।

महा-मनसां भुवन-च्यवानां

घोपो देवानां जयताम् उद-अस्थात् ॥

⑥10 अस्माकमेन्द्रः समतेषु - त्रिष्टुप्

▼ विशाल-प्रस्तुति:
अस्माकम् इन्द्रः सम-ऋतेषु ध्वजेष्व

अस्माकं या इषवृस् ता जयन्तु।

अस्माकं वीरा उत्तरै भवन्त्व्

अस्मान् उ देवा अवता हवेषु ॥

⑥11 उद्धर्षय मधवत्रायाद्यन्तत्वनाम् - त्रिष्टुप्

▼ विशाल-प्रस्तुति:
उद्धर्षय मधवत्रायाद्यन्तत्वनाम्।

उद् वृत्र-हन् वाजिनां वाजिनान्य् (वेगः)

उद् रथानां जयताम् एतु घोषः ॥

⑥12 उप प्रत

▼ विशाल-प्रस्तुति:
उप प्रेत जयता नरस्

स्थिरा वृस् सन्तु बाहवः।

इन्द्रो वृश् शर्म यच्छत्व्

अनाधुद्या यथा उस्थ ।

▼ वर्णय लोकः

⑥13 अवसुधा परा पत

▼ विशाल-प्रस्तुति:
अवसुधा परा पत्

शरव्ये ब्रह्म-संशिता ।

गच्छमित्रान् प्र [19] विश्

मैषाङ् कश्चनोच्छिष्ठः ।

▼ संबोध टीका:

⑥१४ ममाण ते

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

मर्माणि ते वर्मभिश छादयामि

सोमस् त्वा राजा उमृतेनाभि वंस्ताम् ।

उरोर् वरीयो वरिवस् (=धनम्) ते अस्तु

जयन्तन् त्वाम् अनु मदन्तु देवाः ।

▼ संबोध टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

यत्र बाणास् सुम्पत्तिः

कुमारा विंशिखा इव (चपलः) ।

इन्द्रौ नस् तत्र वृत्रहा

विश्वाहा शर्म यच्छतु ॥ [20]

④१८ 'शश मे',

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

अग्निर्दिष्टः
चतुर्थकाण्डे सप्तमप्रपाठके तृतीयोऽनुवाकः

शश मे मयश्च मे

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

प्रियश्च मेऽनुकामश्च मे

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

कामश्च मे सौमनसश्च मे

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

भूद्रश्च मे श्रेयश्च मे

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

वस्यश्च मे यशश्च मे

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

भग्नश्च मे द्रविणश्च मे

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

यन्ता च मे धूर्ता च मे

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

ख्येमश्च मे धृतिश्च मे

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

विश्वश्च [5] मे महश्च मे

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

सुविच्च मे ज्ञात्रश्च मे

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

सूश्च मे प्रसूश्च मे

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

सीरश्च मे लयश्च म+

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

ऋतश्च मे ऽमृतश्च मे

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

+ उग्रघ्नश्च मेऽनामयच मे

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

जीवातुश्च मे दीर्घयुत्वश्च मे

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

+ इन्मित्रश्च मेऽभ्यश्च मे

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

सुगश्च मे शयनश्च मे

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

सूपा च मे सुदिनश्च मे

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

④१९ 'ममाग्ने',

'ममाग्ने'

▼ १५ विश्वाम-प्रस्तुति:

त्रिष्टुप्

अग्निर्दिष्टः
चतुर्थकाण्डे सप्तमप्रपाठके चतुर्दशोऽनुवाकः

▼ १६ ममाग्ने वचो

https://vishvasa.github.io/vedAH_yajuH/taittirIyam/sUtram/ApastambaH/gRhyam/paddhatiH/shrIvaiShNavaH/mADabhUShi-vIrarAghavaH/01_pUrva-prayoga-chandrikA/02_angAni/02_udakashAntiH/full...

ममाग्ने वर्चो विहृवेष्व अस्तु

वयन् त्वेन्यानास् तनुवंम् पुषेम ।

मह्यन् नमन्ताम् प्रदिशश् चतस्सुस्

त्वया उग्रयेण पृतना जयेम ।

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

मम देवा विहृवे सन्तु सर्व-

इन्द्रावन्तो मूरतो विष्णुर् अग्निः ।

ममान्तरिख्यम् उरु गोपम् अस्तु

मह्यवृं वातां पवताङ् कामे अस्मिन् ।

▼ संबोध टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

मये देवा द्रविणम् आ यजन्ताम्

मय् आशीर् अस्तु मये देव-हृतिः ।

दैव्या होतार् आ (→शाकले होतारो) वनिषन् (=संभजन्तु?) [29]

पूर्वे उरिष्टास् स्याम तनुवा सुवीराः ।

▼ संबोध टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

मह्यय॑ यजन्तु मम् यानि हृव्या

उकूतिस् सूत्या मनसो मे अस्तु ।

एनो मा नि गौङ् कतुमच्चन+अहव॑

विश्वे देवासो अधिं वोचता मे ।

▼ ०५ देवी: पद्मवीरु

देवीः पष्ट-उर्वार् उरु णx कृणोत्

विश्वे देवास इह वीरयथ्वम् ।

मा हौस्महि प्रजया मा तनूभिर्

मा रंधाम द्विष्टते सौम राजन् ।

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

अग्निर् मन्युम् प्रतिनुदन् पुरस्ताद् [30]

अदंब्यो गोपां परि पाहि नस् त्वम् ।

प्रत्यश्चो यन्तु नि-गुतां (→गु गमने) पुनस् ते

उमा (=सह) + एषां चित्तम् प्रबुधा वि नैशत् (=विनश्यतु) ।

▼ संबोध टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

ध्रुता धातृणाम् भुवनस्य यस् पतिर्

देवः संवितारम् अभिमातिपाहम् ।

इमय॑ यज्ञम् अश्विनोभा वृहस्-पतिर्

देवां पान्तु यज्ञमानन् न्य॒र्थात् ।

▼ नस् यज्ञम्

ये नस् सुपत्रा अपु ते भेवन्त्व

इन्द्राग्निभ्याम् अवं बाधामहे तान् ।

वसंवो रुद्रा आदित्या उपरि-स्पृशम्

मोग्रज् चेत्तारम् अधिराजम् अक्रन् ।

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

अर्वाश्चम् इन्द्रम् अमुतो हवामहे

यो गो-जिद् धनु-जिद् अंशु-जिद् यः ।

इमन् नो यज्ञवृं विहृवे जुषस्व

+ अस्य कुर्मो हरिवो मेदिनन् (=स्नेहवन्तं) त्वा ॥ [32]

▼ संबोध टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

④२० 'अग्नेमन्त्वे'

'अग्नेमन्त्वे' इत्यनुवाकान्,

उपरिषात् ज्योतिर्जगती , ८ पङ्कः १४ बृहती, २१- २२ त्रिष्टुप्

विश्वेदेवा ऋषयः:

चतुर्थकाण्डे सप्तमप्रपाठके पञ्चदशोऽनुवाकः

⑥ अग्ने:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

अग्रेर मन्त्रे प्रथमस्य प्रचेतसो

यं पाश्चज्यं (=पश्यो जनेभ्यो हिं) बुहवंस् समिन्धते।

विश्वस्यां विशि प्रविविशिवा॑ सम् ईमहे

स नो मुश्वत्व अऽहसः ॥

▼ सर्वाप टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

यस्युं प्राणन् निमिषद् यद् एजति (=कम्पते)

यस्य जातं जनमानं च केवलम् (=जगत)।

स्तौम्य अुग्निं नाथितो (=फलयाङ्गावान) जौहवीमि

स नो मुश्वत्व अऽहसः ॥

▼ सर्वाप टीका:

⑥इन्द्रः

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

इन्द्रस्य मन्त्रे प्रथमस्य प्रचेतसो

वृत्त-म्भः स्तोम् (=स्तोत्राणि) उप् माम् उपागुः।

यो दाशुषः सुकृतो हवम् उप् गन्ता

स नो मुश्वत्व अऽहसः ॥

▼ सर्वाप टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

यः संग्रामं नर्थति संवशी युधे

यः पृष्ठानि स॒स॒ज॒ति त्र्याणि (=गावश्पुरुषाः)।

स्तौमीन्द्रं नाथितो जौहवीमि

स नो मुश्वत्व अऽहसः ॥

▼ सर्वाप टीका:

⑥मित्रावरुणो

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

मन्त्रे वा॑ मित्रा॑-वरुणा॑, तस्य॑ (वैरिणो) वित्त॑

सत्यै॒जसा॑ दृ॒हणा॑ (=स्तम्भयन्तो) यन् नुदेधे॑।

या राजान्॑ (आदित्य) सुरथ॑ युथ॑ (वृष्टे॑) उग्रा॑

ता नो मुश्वत्वम् आगंसः ॥

▼ सर्वाप टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

यो वा॑ रथं क्रजु॑-रश्मिः सुत्य॑-धर्मा॑

मिथुश॑ (=मिथ्या) चरन्तम् उप॑याति दूषयन्॑।

स्तौमि॑ मित्रावरुणा॑ नाथितो जौहवीमि॑ तौ नो मुश्वत्वम् आगंसः ।

▼ सर्वाप टीका:

⑥वायः॑ सवितुर्॑ विद्यथानि॑ (=वेदनानि) मन्हे॑

याव् आ॑त्मन्वद्॑ बिभूतो यौ च॑ रक्षतः॑।

यौ विश्वस्य॑ परिभू॑ बभूवतुस्॑

तौ नो मुश्वत्वम् आगंसः ॥

▼ सर्वाप टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

उप्॑ श्रेष्ठा॑ न अ॑शिषो॑

देवयोर्॑ धर्मे॑ (=कर्मणि) अ॑स्थिरन्॑ (वृथा॑)

स्तौमि॑ वायु॑ सवितारं॑ नाथितो जौहवीमि॑

तौ नो मुश्वत्वम् आगंसः ॥

▼ सर्वाप टीका:

⑥अश्वनो॑

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

रथोत्तमो॑ रथीनाम्॑ अ॑ह॑ (=आहे॑)

ऊतये॑ शुभं॑ गमिष्ठै॑ सुयमेभिर्॑ अ॑श्वैः॑।

ययोर्॑ वा॑ देवौ॑ देवेष्व॑ अनिशितम्॑ ओजुस्॑

तौ नो मुश्वत्वम् आगंसः ॥

▼ सर्वाप टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

यद्॑ अयोतं॑ वहुतु॑ सूर्यायास्॑ (=तम्भानुः)

त्रि॑-चक्रेण॑ सु॑ सद॑ इ॒च्छमानौ॑।

स्तौमि॑ देवाव्॑ अ॑श्विनौ॑ नाथितो जौहवीमि॑

तौ नो मुश्वत्वम् आगंसः ॥

▼ सर्वाप टीका:

⑥मरुः॑

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

मुरुतो॑ मन्त्रे॑ अ॑धि॑ नो ब्रुवन्तु॑

प्रेमां॑ वाचं॑ विश्वाम्॑ अ॑वन्तु॑ विश्वै॑।

आ॑शून्॑ हृवे॑ सु॑-यमान्॑ ऊतये॑ (वृवा॑)

▼ सर्वाप टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

तिग्मम्॑ आ॑युधं॑ वीडित॑ (=दृढम्) सहस्रद्॑

दिव्य॑ शर्द॑ (=बल) पृतनासु॑ जिष्णु॑।

स्तौमि॑ देवान्॑ मुरुतो॑ नाथितो॑ जौहवीमि॑

ते नो॑ मुश्वत्व॑ एनसः॑ ॥

▼ सर्वाप टीका:

⑥विश्व॑ देवा॑:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

देवाना॑ मन्त्रे॑ अ॑धि॑ नो ब्रुवन्तु॑

प्रेमां॑ वाचं॑ विश्वाम्॑ अ॑वन्तु॑ विश्वै॑।

आ॑शून्॑ हृवे॑ सु॑-यमान्॑ ऊतये॑ (वृवा॑)

ते नो॑ मुश्वत्व॑ एनसः॑ ॥

▼ सर्वाप टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

यद्॑ इ॑द मा॑ इ॑भिशोचति॑

पौरुषेयेण॑ दैव्येन॑।

स्तौमि॑ विश्वाम्॑ देवान्॑ नाथितो॑ जौहवीमि॑

ते नो॑ मुश्वत्व॑ एनसः॑ ॥

▼ सर्वाप टीका:

⑥अनौमोति॑:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

अनु॑ नो॑ ऊद्यानुमतिर्॑ (=ऊनचन्द्रा॑ पौर्णमासी॑)

यृज्ञन्॑ देवेषु॑ मन्यताम्॑।

अ॑ग्निश॑ च॑ हृव्यवाहनो॑,

भवतान्॑ दाशुषे॑ मयै॑।

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

अन्॑ इ॑द अ॑नुमते॑ त्वम्॑ [34]

मन्यो॑सै॑ शञ्च॑ न॒ कृधि॑।

ऋत्वे॑ दरख्याय॑ नो॑ हिन्॑ (=प्रेरय)

प्रण॑ आ॑यू॑षि॑ तारिषः॑।

▼ सर्वाप टीका:

⑥वैश्वानः॑:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

वैश्वानरो॑ ने॑ ऊत्या॑

इ॑प्र यातु॑ परावतः॑।

अ॑ग्निर्॑ ऊक्थेन॑ वाहसा॑ ॥

▼ सर्वाप टीका:

⑥००२ पौषे॑ विवे॑

पृष्ठो॑ (पृच्छ) दिवि॑, पृष्ठो॑ अ॑ग्निः॑ पृथिव्या॑,

पृष्ठो॑ विश्वा॑ ओषधीर्॑ आ॑ विवेश॑।

वैश्वानरः॑ सहसा॑ पृष्ठो॑ अ॑ग्निः॑

स नो॑ दिवा॑ स रिषः॑ पांतु॑ नक्तम्॑ ॥

▼ ००२

⑥द्यावा॑-पृथिवी॑

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

ये॑ अप्रथेताम्॑ अ॑मितेभिर्॑ ओजोभिर्॑

ये॑ प्रतिष्ठे॑ अ॑भंवताव॑ वसूनाम्॑। स्तौमि॑ द्यावा॑-पृथिवी॑ नाथितो॑ जौहवीमि॑

ते नो॑ मुश्वत्वम् आ॑हसः॑ ॥

▼ सर्वाप टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

उर्वी॑ रोदसी॑ वरिष्व॑ कृणोत्तङ॑

ख्येत्रस्य॑ पक्षी॑ अ॑धि॑ नो ब्रुयात्मम्॑।

स्तौमि॑ द्यावा॑-पृथिवी॑ नाथितो॑ जौहवीमि॑

ते नो॑ मुश्वत्वम् आ॑हसः॑ ॥

▼ सर्वाप टीका:

⑥विष्टकृतः॑

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

▼ सर्वाप टीका:

④ २१ 'समीचो नाम'

'समीची नाम' इति पद्मयोग्यान्,

■ १६ समीचो नामासि
सुमीचो नामासि प्राचो दिक्। तस्यांस् ते उग्निर् अधिष्ठितिर्, अस्तु रक्षिता।

▼ यथा चार्यिपतिर्

यश् चाधिष्ठितिर्, यश् च गोपा - ताभ्यां नमस्, तौ नो मृडयताम्।
ते यं द्विष्मो, यश् च नो द्वेष्टि - तं वां जंभे दधामि ।

■ १५ -१९ ओजस्विनो नामासि

■ ६ मनः

ओजस्विनो नामासि दक्षिणा दिक्।
तस्यांस् ते इन्द्रोऽधिष्ठितिः, पृदाकू रक्षिता

▼ यथा चार्यिपतिर्

यश् चाधिष्ठितिर्, यश् च गोपा - ताभ्यां नमस्, तौ नो मृडयताम्।
ते यं द्विष्मो, यश् च नो द्वेष्टि - तं वां जंभे दधामि ।

प्राची नामासि प्रतीची दिक्।

तस्यांस् ते सोमोऽधिष्ठितिः स्वजो रक्षिता

▼ यथा चार्यिपतिर्

यश् चाधिष्ठितिर्, यश् च गोपा - ताभ्यां नमस्, तौ नो मृडयताम्।
ते यं द्विष्मो, यश् च नो द्वेष्टि - तं वां जंभे दधामि ।

अवस्थावा नामास्युदीची दिक्।

तस्यांस् ते वरुणोऽधिष्ठितिस् तिरश्चराजी रक्षिता

▼ यथा चार्यिपतिर्

यश् चाधिष्ठितिर्, यश् च गोपा - ताभ्यां नमस्, तौ नो मृडयताम्।
ते यं द्विष्मो, यश् च नो द्वेष्टि - तं वां जंभे दधामि ।

अधिष्ठिती नामासि बृहुती दिक्।

तस्यांस् ते बृहस्पतिर् अधिष्ठितिः श्वित्रो रक्षिता

▼ यथा चार्यिपतिर्

यश् चाधिष्ठितिर्, यश् च गोपा - ताभ्यां नमस्, तौ नो मृडयताम्।
ते यं द्विष्मो, यश् च नो द्वेष्टि - तं वां जंभे दधामि ।

वृशिनी नामासीयं दिक्।

तस्यांस् ते युमोऽधिष्ठितिः कूल्माष-ग्रीवो रक्षिता

▼ यथा चार्यिपतिर्

यश् चाधिष्ठितिर्, यश् च गोपा - ताभ्यां नमस्, तौ नो मृडयताम्।
ते यं द्विष्मो, यश् च नो द्वेष्टि - तं वां जंभे दधामि ।

④ २२ 'हेतयो नामस्थ'

'हेतयो नामस्थ' इति पद्मयोग्यान्

■ ३० -३५ हेतयो नामस्थ

हेतयो नामं स्थ्, तेषां वः पुरो गृहा, अुग्निर् व् इष्वः, सलिलो वात-नामम्।

(वाताशिनो हि सर्पः। तस्य वातस्य नमिता = उपस्थापयिता। नपुंसकलिङ्गं सामान्यविवक्षयाः।)

▼ Tebhyo vo nama H

तेभ्यो वो नमुस्, ते नो मृडयत।

▼ ते य द्विष्मः

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

ते यन् द्विष्मो

यश्च नो द्वेष्टि

तव् वो जम्भे दधामि ॥

निलिम्पा नामं स्थ्, तेषां वो दक्षिणा गृहा, पितरो व् इष्वः, सर्गरो वात-नामम्।

▼ Tebhyo vo nama H

तेभ्यो वो नमुस्, ते नो मृडयत।

▼ ते य द्विष्मः

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

ते यन् द्विष्मो

यश्च नो द्वेष्टि

तव् वो जम्भे दधामि ॥

वृत्रिणो नामं स्थ्, तेषां वः पुश्चाद् गृहा, स्वप्रो व् इष्वः, गह्वरो वात-नामम्।

▼ Tebhyo vo nama H

तेभ्यो वो नमुस्, ते नो मृडयत।

पृथिव्य अन्तरिक्षम् द्यौर् वपद्म स्वाहा नमः।
 अग्निर् वायुः सूर्यो वपद्म स्वाहा नमः।
 प्राणो व्यानोऽपानो वपद्म स्वाहा नमः।
 अन्नं कृषिर् वृष्टिर् वपद्म स्वाहा नमः।
 पिता पुत्रः पौत्रो वपद्म स्वाहा नमः।
 भूर् भुवः सुवर् वपद्म स्वाहा नमः।

④ २५ 'इन्द्रो दधीचो अस्थभिः'

'इन्द्रो दधीचो अस्थभिः' इत्यनुवाको

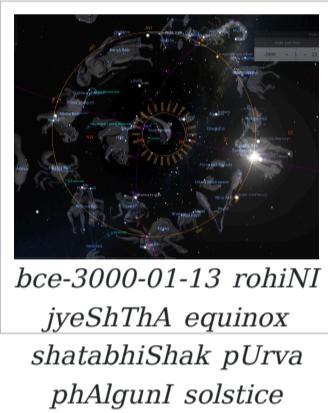
▼ ०८ अथव-ज्ञान-डाका: - इन्द्रो दधीचो

▼ १३ इन्द्रो दधीचो

(ज्येष्ठास्थः, रोहिणीस्थो वा) इन्द्रो दधीचो (=serpens/ orion) अस्थभिः
 वृत्राण्य अप्रतिष्कृतः।
 ज्यानं नवतीर् नवं (→हेमन्त-दिनानि)।

▼ १४ इष्टप्रशस्य योजितः

इच्छन् अश्वस्य (→यज्ञस्य) यच् छिरः (→अग्निः, उत्तरायणारम्भ-सूर्यवत् दधिकावाणं [pegasus])
 पर्वतेष्व (→मेघेष्व, हेमन्त-मासेष्व) अपश्चितम्।
 तद् विद्व छ्र्यणावंति।

bce-3000-01-13 rohiNI
 jyeShThA equinox
 shatabhiShak pUrva
 phAlgurI solstice

▼ १५ अत्राहं गोरमन्त

अत्राहुः (=अस्मित्रे) गोरः (=गन्तुः [चक्रमसो]) अमन्वत्
 नाम् त्वष्टुर् (=दीपस्यादित्यस्य उत्तरायणारम्भे) अपीच्यम् (=अपचितम्, अन्तर्हितम् [रात्रौ])। इत्था (=इत्थं)
 चन्द्रमसो गृहे (=अमावास्यायाम, फाल्गुनीषु पौर्णमास्यां वा)॥

▼ ०१ इन्द्रमिहायिना बुहादिव्यमकेमन्त्रिकाः

इन्द्रम् इद् गृथिनो (=गायका:) वृहद् (साम्रा)
 इन्द्रम् अकेभिर् (→अर्च, ऋक्) अर्किणः।
 इन्द्रं वार्णीर् (→यजूंषि) अनूषत् (→णु स्तुतौ)॥

▼ ०२ इन्द्र इन्द्रोः

इन्द्र इद्+धर्योः सच् (←सच् अनुसरणे)
 समिश्ल आ वचो युजां।
 इन्द्रो वचो हिरण्ययः॥ (५)

▼ ०३ इन्द्र दीर्घाय

इन्द्रो दीर्घाय चक्षसु
 आ सूर्यं रोहयद् दिवि।
 वि गोभिर् अद्रिम् ऐरयत्॥ (५)

▼ ०४ इन्द्र वाजप

इन्द्र वाजेषु नो ऽव
 सुहस्त्र-प्रधनेषु च।
 उग्र उग्राभिर् ऊतिभिः॥

▼ ०५ तमिन्द्र वाजयामसि

मुहे वृत्राय हन्तवे।
 स वृषां वृषभो भुवत्॥

▼ विश्वान-प्रस्तुतिः

इन्द्रस् स दामने कृतः।
 ओजिष्ठस् स बले हितः।
 द्युम्नी क्षोकी स सौम्यः।

▼ सर्वाप टीका:

▼ विश्वान-प्रस्तुतिः

गिरा वचो न समृतः।
 सबले अनपच्युतः।
 वृवृख्युर् उग्रो अस्तृतः॥ ३५॥

▼ सर्वाप टीका:

④ २६ 'चक्षुषो हेत'

'चक्षुषो हेत' इत्यारभ्य 'ब्रातृव्यं पादयामसि' इत्यन्तं

▼ चक्षुषो हेत

⑥ मनिनवारणम्

▼ विश्वान-प्रस्तुतिः

चक्षुषो हेते मनसो हेते,
 वाचो हेते ब्रह्मणो हेते।

यो मा ऽघायुर् अभिदासंति (→अभिचरति),
 तम् अग्ने मेन्या (→मन्युना) अमेनिं कृणु।

▼ सर्वाप टीका:

▼ विश्वान-प्रस्तुतिः

यो मा चक्षुषा यो मनसा,
 यो वाचा ब्रह्मणा ॐ घायुर् अभिदासंति।
 तयोऽप्ने त्वं मेन्या,
 अमुम् अमेनिं कृणु।

▼ सर्वाप टीका:

⑥ अभिचार-प्रतीकारः

▼ विश्वान-प्रस्तुतिः

यत् किञ्चासौ मनसा यच् च वाचा,
 यज्ञेर् ज्ञुहोति यज्ञुषा हविर्भिः।
 तन् मृत्युर् निर्वृत्या संविदानः (→समाहितः),
 पुरा दिष्टाद् (→दैवात् तदनुकूलाद्) आहुतीर् अस्य हन्तु।

▼ सर्वाप टीका:

⑥ प्रतीज्ञा

▼ विश्वान-प्रस्तुतिः

यातुधाना निर्वृतिर् आदु (→अनु) रक्षः,
 ते अस्य प्रन्त्व अनृतेन सृत्यम्।
 इन्द्रेषिता आज्येमस्य मध्नन्,
 मा तत् समृद्धि यद् असौ कुरोति।

▼ सर्वाप टीका:

▼ विश्वान-प्रस्तुतिः

अपनहामि ते वाह,
 अपनहाम्य आस्यम्।
 अग्नेर् देवस्य ब्रह्मणा,
 सर्वं ते ऽवधिष्ठं कृतम्।

▼ सर्वाप टीका:

⑥ आभिचार-प्रतीकारः

▼ विश्वान-प्रस्तुतिः

पुरा ऽमुष्यं वषद्वारात्,
 यज्ञं देवेषु नस् कृधि।
 स्विष्टम् अस्माकं भ्यूयात्,
 माऽस्मान् प्रापुन् अरातयः।

▼ सर्वाप टीका:

▼ विश्वान-प्रस्तुतिः

अन्ति द्वे सुतो अग्ने,
 ब्रातृव्यस्याऽभिदासंतः।
 वषद्वारेण वज्रेण,
 कृत्या ऽ हन्मि कृताम् अहम्।

▼ सर्वाप टीका:

▼ विश्वान-प्रस्तुतिः

यो मा नक्तं दिवां सायम्,
 प्रातश् चाहो निपीयति (→बाधते)।
 अद्या तम् इन्द्रवज्रेण,
 ब्रातृव्यं पादयामसि (→पातयामि)।

▼ सर्वाप टीका:

▼ विश्वान-प्रस्तुतिः

④ २७ 'प्राणो रक्षति'

▼ ५-१२ उपहासम् - प्राणो रक्षति

▼ ०१ प्राणो रक्षति

प्राणो रक्षति विश्वम् एजत्।
 इर्यो भूत्वा बहुधा बहूनि।
 स इथ सर्ववृं व्यानशे (→व्यासवान)।

▼ 02 यो देवा

या देवा देवेषु विभूर् अन्तः ।
 आ-वृद् ऊदात्^(वचने) ख्वेत्रिय् अंध्-गद् वृषा ।
 तम् इत् प्राणम् मनुसोपे शिख्वत ।
 अग्रं देवानाम् इदम् अंतु नो हुविः ।

▼ 02 यो देवा

मनसुश चित्ता+इदम् ।
 भूतम् भव्यं च गुप्तते ।
 तद् +हि देवेष्व अंग्रियम् ॥1॥

▼ 03 मनसाविलेदम्

आ न एतु पुरश् चरम् ।
 सुह देवैर् इम्^(=आहानम्) हवैम् ।
 मनश् श्रेयसिश्रेयसि ।
 कर्मन्^(→णि) युज्ञ-पंतिन् दधत् ।⁽⁵⁾

▼ 04 आ न

ज्युषताम् मे वाग् इदः हुविः ।
 विराइ देवी पुरोहिता ।
 हुव्य-वाइ अनेपायिनी ।

▼ 05 जपताम् बागिदम्

ययो रूपाणि बहुधा वदन्ति ।
 पेशाऽसि देवाऽपरमे जनित्रै ।
 सा नो विराइ अनेपस्फुरन्ती ॥2॥
 वाग्-देवी ज्युषताम् इदः हुविः ।

▼ 06 यथा रूपाणि

चरख्युर् देवानाऽन्^(→सूर्यः) ज्योतिर् अमृते न्यक्तम् ।
 अस्य^(→सर्वस्य) विज्ञानाय बहुधा निर्धीयते ।
 तस्य^(→चक्षुषोः) सुम्रम् अशीमहि ।
 मा नो हासीद् विचरख्युणम् ।

▼ 07 चरख्युदेवानाऽन्यान्यमते

आयुर् इन् नुः प्रतीर्यताम् ।
 अनन्याश् चरख्युषा वयम् ।
 जीवा ज्योतिर् अशीमहि ।
 सुवृ ज्योतिर् उतामृतम् ।

▼ 08 आपूर्विक- प्रतीरेताम्

श्रोत्रेण भूद्रम् उत शृण्वन्ति सत्यम् ।
 श्रोत्रेण वाचम् बहुधोद्यमानाम् ।
 श्रोत्रेण मोदश् च महश् च श्रूयते ।
 श्रोत्रेण सर्वा दिश् आ शृणोमि ।

▼ 09 श्रोत्रेण भूद्रमत

येन प्राच्या उत दाग्निणा । प्रतीच्यै दिशश् शृण्वन्त्य् उत्तरात् ।
 तद् इच् छ्रोत्रेण बहुधोद्यमानम् ।
 अरान् न नेमिऽ परि सर्वम् बभूव ॥3॥⁽⁵⁾

▼ 10 यन प्राच्या

④ २८ 'सिंह व्याघ्र'

▼ 01 ओदन-वक् - विव्याघ्र

सिंहे व्याघ्र उत या पृदाकौ^(=अजगरे) ।
 त्विषिर् अग्नौ ब्राह्मणे सूर्ये या ।
 इन्द्र्यैः या देवी सुभगा जजाने ।
 सा नु आगुन् वर्चसा सर्वं विदुना ।

▼ सर्वाप टीका:

या राजन्यै, दुन्दुभाव् आयतायाम् ।
 अश्वस्यै कन्द्ये, पुरुषस्य मायौ ।
 इन्द्र्यैः या देवी सुभगा जजाने ।
 सा नु आगुन् वर्चसा सर्वं विदुना ।

▼ सर्वाप टीका:

▼ विश्वास-प्रस्तुति:

या हस्तिनि द्विपिनि या हिरण्ये ।
 त्विषिर् अश्वैः पुरुषैः गोपुः ॥16॥
 इन्द्र्यैः या देवी सुभगा जजाने ।
 सा नु आगुन् वर्चसा सर्वं विदुना ।

▼ सर्वाप टीका:

रथे, अश्वैः, वृषभस्य वाजे ।
 वाते, पर्जन्ये, वरुणस्य शुष्मैः ।
 इन्द्र्यैः या देवी सुभगा जजाने ।
 सा नु आगुन् वर्चसा सर्वं विदुना ।

▼ सर्वाप टीका:

^(हे आज्यमन्थ!) राइ असि। विराइ असि ।

▼ विश्वास-प्रस्तुति:

सुम्राइ असि। स्व-राइ असि ।
 इन्द्राय त्वा तेजस्वते तेजस्वन्तः श्रीणामि ।

▼ विश्वास-प्रस्तुति:

इन्द्राय त्वा पर्यस्वते पर्यस्वन्तः श्रीणामि ।
 इन्द्राय त्वा तेजस्वते तेजस्वन्तः श्रीणामि ॥17॥

▼ विश्वास-प्रस्तुति:

^(आज्यमन्थ!) तेजोऽसि । ^(यजमान!) तत् ते प्रयच्छामि ।
 तेजस्वद अस्तु मे मुखम् ।

▼ सर्वाप टीका:

तेजस्वच् छिरो अस्तु मे ।
 तेजस्वान् विश्वतं प्रत्यङ्गः ।
 तेजस्सा सम्पिपृष्ठि मा ।
 ओजोऽसि । तत्ते प्रयच्छामि ॥18॥

▼ विश्वास-प्रस्तुति:

ओजस्वद अस्तु मे मुखम् । ओजस्वच् छिरो अस्तु मे ।
 ओजस्वान् विश्वतं प्रत्यङ्गः । ओजस्सा सम्पिपृष्ठि मा ।

▼ सर्वाप टीका:

पर्योऽसि । तत्ते प्रयच्छामि ।

▼ विश्वास-प्रस्तुति:

पर्यस्वद अस्तु मे मुखम् ।
 पर्यस्वच्छिरो अस्तु मे ।
 पर्यस्वान् विश्वतं प्रत्यङ्गः ।
 पर्यस्सा सम्पिपृष्ठि मा ॥19॥

▼ सर्वाप टीका:

आयुरसि । तत्ते प्रयच्छामि ।

▼ विश्वास-प्रस्तुति:

आयुष्मद् अस्तु मे मुखम् ।
 आयुष्मच् छिरो अस्तु मे ।
 आयुष्मान् विश्वतं प्रत्यङ्गः ।
 आयुष्मा सम्पिपृष्ठि मा ।

▼ सर्वाप टीका:

इमम् अग्ने आयुषे वर्चसे कृधि ।
 प्रियः रेतो वरुण सोम राजन् ।
 मातेवौस्मा अदिते शर्म यच्छ ।
 विश्वे देवा जर-दितिर् यथा उस्त ॥20॥

▼ सर्वाप टीका:

आयुर् असि। विश्वायुर् असि । सुवायुर् असि, सर्वम् आयुर् असि ।

▼ विश्वास-प्रस्तुति:

यतो वातो मनोजवाः ।
 यतः ख्वरन्ति सिन्धवः ।
 तासांन् त्वा सर्वसां रुचा ।

अभिविश्वामि वर्चसा ।

▼ संबोध टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

समुद्र इवासि गृह्णना॑ ।

सोमे इवास्य अदौ॒म्यः ।

अ॒ग्निर् इव विश्वत॒ प्र॒त्यङ्कः ।

सूर्य इव ज्योतिषा विभूः ॥२१॥^(५)

▼ संबोध टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

अ॒पाय॑ यो द्रवं॑ रसः ।

तम् अ॒हम् अ॒स्मा आ॑मुष्यायुणाय्^(→पुत्राय)

तेजसे ब्रह्मवर्चुसाय गृह्णामि ।

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

अ॒पाय॑ य ऊर्मौ रसः ।

तम् अ॒हम् अ॒स्मा आ॑मुष्यायुणाय्

ओजसे वीर्याय गृह्णामि ।

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

अ॒पाय॑ यो मध्यतो रसः ।

तम् अ॒हम् अ॒स्मा आ॑मुष्यायुणाय्

पुष्टैः प्र॒जननाय गृह्णामि ॥

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

अ॒पाय॑ यो युज्ञियो रसः ।

तम् अ॒हम् अ॒स्मा आ॑मुष्यायुणाय्

+ आ॒युषे दीर्घायुत्वाय गृह्णामि ॥२२॥

④ २९ 'अहमस्मि',

▼ ०८. वहवादपश्चात् सूक्ष्मानि

⑥ अन्नम्

▼ ४९. अहमस्मि प्रथमा

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

अ॒हम् अ॒स्मि प्रथम॒जा (=प्रथमजनायिता) कृतस्य (=यज्ञस्य) ।

पूर्व॑ देवेभ्यो अ॒मृतस्य नाभिः ।

यो मा॑ ददाति॒, स इद् एुव मा॑ (अन्नरूपं) ऽऽवाः (=आवृणोति [पश्चात्]) ।

अ॒हम् (दात्रे) अन्नम्, (अदत्ता) अन्नम् अ॒दन्तम् अच्चि॑ ।

▼ संबोध टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

पूर्वम् (मरण/नरक-) अ॒ग्नेर् अपि॑ दहृत्य अन्नम् (अदातारम्) ।

युत् तौ॑ (→दाता, दाता च) हा॑ ऽऽसते, अहम् (←स्वरः??) उत्तरेषु॑ ।

व्यात्तम् अस्य (=अन्न-देवस्य) पूर्वावस्॑ (=ये उदातारस् तान्नति) सु॒जम्भम् ।

पश्यन्ति॑ धीरा॑ (→दातारः), प्रचरन्ति॑ पाकाः (=मूढा [अदातारः]) ।

▼ संबोध टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

जहाम्य॑ अ॒न्यन्, न जहाम्य॑ अ॒न्यम् ।

अ॒हम् अन्नं, (उक्त-नियम-) वशम् इच् चेरामि॑ ।

(दात्रदात्रोः) सु॒मानम् अर्थ॑ (→नियमं) पर्य॑मि॑ (केवलम्) - "भुञ्जत् (=पालयन) ।

को माम् अन्नं मनुष्यो दयेत?" ।

▼ संबोध टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

पराके॑ (→लोके) अन्नं निहितं लोक एुतत् ।

विश्वैर् देवैः पितृभिर् गुसम् अन्नम् ।

यद् अ॒द्यते॑ लुप्यते॑, यत् परोप्यते॑ (=वहिस्त्यज्यते) (अस्मिलं लोके) ।

शृतमी॑ (=०१), सा तु॒नूर मे॑ बभूव (पर-लोके) ।

▼ संबोध टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

मु॒हान्तौ॑ चूरु॑ (=कुम्भौ) संकृद॑ दु॒ग्धेन॑ पप्रो॑ (+पूरणे) ।

दिवं॑ च पृथि॑श्च (=स्वल्पम् [अपि]) पृथि॑वीं च सूक्म् ।

तत् सु॒पि॑वन्तो॑ न मिनन्ति॑ (=हिंसन्ति आत्मनः) वै॒धसः ।

नैतद् भूयो भवति॑, नो कर्नीयः॑ (अपि॑ च पर्यासः) ।

▼ संबोध टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

अन्नं प्राणम्, अन्नम् अपानम् आ॒हुः ।

अन्नं मृत्युं तम् उ॑ जीवातु॑म् (=जीवनौषधिम्) आ॒हुः ।

अन्नम् ब्रृह्माणो॑ जु॒रसंव॑ वदन्ति॑ ।

अन्नम् आ॒हु॒ प्र॒जननम् प्र॒जानाम् ।

▼ संबोध टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

यजुर्वेदे विश्वासटिप्पन्यः | +०२ उदकशान्तिः (पूर्णपाठः)

मो॒घम् अन्न॑व॑ विन्दते॑ अ-प्र॑-चेता॑: (अदातुत्वेन लक्षितः) ।

सृत्यम् ब्र॑वीमि॑ वध॑ इ॒थस् तस्य॑ ।

नार्यमण्म् पृष्ठ॑ति॑ नो॑ सखायम् ।

केवलाघो॑ भवति॑ केवलादी॑ ।

▼ संबोध टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

अ॒हम् मेघस् स्तुनयन् वर्ष॑ अ॒स्मि॑ ।

माम् अ॒दन्त्य॑ अ॒हम् अ॒द्य॑ अ॒न्यान् ॥ ६१ ॥

अ॒ह॒॑ सद् अ॒मृतो॑ भवामि॑ ।

मद् आ॑दित्या॑ अधि॑ सर्वे॑ तपन्ति॑ ।

▼ संबोध टीका:

⑥ वाक्

▼ ०३-३१ देवी वाक्

▼ ११ देवी वापमजनयन

देवीं वाचम् अ॒जनयन्त देवास्

तां विश्वरूपा॑ पशवो॑ वदन्ति॑ ।

सा नो॑ मु॒न्द्रेषु॑म् ऊर्ज॑ दुहाना॑

धेनुर् वाग् अ॒स्मान् उपु॒सुष्टुतेरु॑ ।

▼ ०11

▼ १० यजुर्वेदन्यविचतनानि गाढ़ा

यद् वाग् वदन्त्य॑ अविचेतुनानि॑

राष्ट्रै॑ देवानां॑ निष्पाद॑ मन्त्रा॑ (अस्मत्कर्मणि॑) ।

चतु॑स्तु॑ (दिग्देवता॑) ऊर्ज॑ दुहु॑ पर्याँसी॑

क्षस्विद् अस्याः परमं जंगाम ।

▼ ०10

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

अनन्ताम् अन्ताद् अधि॑ निर्मिता॑ मु॒हीय॑

यस्या॑ देवा॑ अ॒दधुर् भोजनानि॑ (होममत्रैरश्रान्ति॑) ।

एकाक्षरां॑ द्विपदां॑ पद॑पदां॑ च

वाच॑ देवा॑ उपजीवन्ति॑ विश्वे॑ ।

▼ संबोध टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

वाचं॑ देवा॑ उपजीवन्ति॑ विश्वे॑

वाचं॑ गन्धर्वाः॑ पशवो॑ मनुष्याः॑ ।

वाचीमा॑ विश्वा॑ भुवनान्य॑ अर्पिता॑

सा नो॑ हवं॑ जुषताम्॑ इन्द्रिपवी॑ (वह्रीहेर॑ डीप) ।

▼ संबोध टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

वाग् अ॒द्वारै॑ प्रथम॒जा॑ कृतस्य॑

वेदानां॑ माता॑ अ॒मृतस्य॑ नाभिः॑ ।

सा नो॑ जुषाणोप॑ यज्ञम्॑ आगांद्॑

अवन्ती॑ देवी॑ सुहवो॑ मे अस्तु॑ ।

▼ संबोध टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

याम्॑ कृपयो॑ मन्त्रकृतो॑ मनीषिणः॑+

+ अ॒न्वैच्छन्॑ देवास्॑ तपसा॑ श्रमेण॑ ।

तां देवीं वाचं॑ हुविषा॑ यजामहे॑

सा नो॑ दधातु॑ सुकृतस्य॑ लोके॑ ।

▼ संबोध टीका:

▼ चतुर्वारि वाक्

चतुर्वारि॑ वाक् परिमिता॑ पदानि॑

तानि॑ विदुर् ब्राह्मणा॑ ये॑ मनीषिणः॑ ।

गुहा॑ त्रीणि॑ (=परा-पश्यन्ती-मध्यमा॑) निहिता॑ नेङ्यन्ति॑

तुरीय॑ वाचो॑ (वैखरी॑) मनुष्यो॑ वदन्ति॑ ॥

▼ ०45

⑥ श्रद्धा

▼ ८१५-२० श्रद्धा

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

श्रद्धया॑ ऋग्निस्त्रिय॑मिध्यते॑ ।

श्रद्धया॑ विन्दते॑ हृषिः॑ ।

श्रद्धाभग्यस्य॑ मूर्धनि॑ ।

वच्सा॑ वैदयामसि॑ ।

▼ ०01

▼ ११० श्रियं वर्त

इदं मै उदितं कृषि ॥

▼ 002

▼ ०३ यथा दवा

यथा देवा असुरेषु
श्रद्धाम् उग्रेषु चक्रिरे ।
एवं भोजेषु यज्वस्व
अस्माकम् उदितं कृषि ॥

▼ 003

▼ ०४ यथा दवा

श्रद्धां देवा यजमाना
वायुगेषु उपासते ।
श्रद्धां हृदय्यैष्या इकूत्या (=संकल्पक्रिया [उपासते]),
श्रद्धयां विन्दते वसु ॥

▼ 004

▼ ०५ शब्द प्रारंभिकामः

श्रद्धां प्रातर् हवामहे
श्रद्धां मध्यादिनं परि ।
श्रद्धां सूर्यस्य निष्ठुचि (=निष्ठाने)
श्रद्धे श्रद्धापयेह नः ॥

▼ 005

▼ विशाम-प्रस्तुति:

श्रद्धा देवानधि वस्ते ।
श्रद्धा विश्वम् इदञ्ज् जगत् ।
श्रद्धाऽकामस्य मातरम् ।
हविषां वर्धयामसि ।

▼ शब्दप टीका:

⑥ब्रह्म

▼ ८३-२६ ब्रह्म ज्ञानम्

▼ विशाम-प्रस्तुति:

ब्रह्म (=मत्त: ([सौरमण्डलयज्ञ])) जज्ञानं (=उत्पन्नम्) प्रथमं पुरस्ताद्
वि सौमतस् सुरुचो वेन आवः ।
स वृद्धयां (=मूले भव: ([खस्य सूर्यः])) उपमा अस्य विष्णा: (=विष्णितः),
सुतश्च योनिम् (सूर्यम्) असंतश्च विवः (=विवृतवान्) ।

▼ विशाम-प्रस्तुति:

पिता विराजाम्, क्रष्णो रयीणाम् ।
अन्तरिख्यवँ विश्व-रूप आविवेश ।
तम् अर्केर् अभ्यर्चन्ति वथसम् ।
ब्रह्म सन्तुम् ब्रह्मणा वृद्धयन्तः ।

▼ शब्दप टीका:

▼ विशाम-प्रस्तुति:

ब्रह्म देवान् अंजनयत् ।
ब्रह्म विश्वम् इदञ्ज् जगत् ।
ब्रह्मणः ख्यत्रन् निर्मितम् ।
ब्रह्म ब्राह्मण आत्मना ।

▼ शब्दप टीका:

▼ विशाम-प्रस्तुति:

अन्तर् अस्मिन् इमे लोकाः ॥ 67 ॥
अन्तर् विश्वम् इदञ्ज् जगत् ।
ब्रह्मैव भूतानाम् ज्येष्ठम् ।
तेनु को इर्हति स्पर्धितुम् ।

▼ शब्दप टीका:

▼ विशाम-प्रस्तुति:

ब्रह्मन् देवास् त्रयस्-त्रिशत् ।
ब्रह्मन् इन्द्र-प्रजापती ।
ब्रह्मन् हृषीकेश भूतानि ।
नावीवान्तस् सुमाहिता ।

▼ शब्दप टीका:

▼ विशाम-प्रस्तुति:

चतस्र आशाऽ प्रचरन्त्वग्रयः ।
इमन्त्रो यज्ञन्त्रयतु प्रजानन् ।
घृतम्पिन्वन्नजरः सुवीरम् ॥ 68 ॥
ब्रह्म सुमिद्वत्याहृतीनाम् ।

▼ शब्दप टीका:

⑥गा:

▼ ८३-३३ आ गावा अम्न

▼ ११ आ गावा

आ गावो अग्मन् उत भुद्रम् अकन्त्
सीदन्तु गोष्ठे रुणयन्त्व अस्मे ।
प्रजावती॒ पुरुर॒पा इह *स्युर
इन्द्राय पूर्वी॒ उपसो दुहानाः ।

▼ 001

▼ ०२ इन्द्रा यज्वन

इन्द्रो यज्वने (हविः) पृणते च शिक्षुत्य्
उपेद दंदाति, न स्वं मुषायति ।
भूयौभूयो रयिम् इद् अस्य वृद्धयन्त्
अभिन्ने खिल्ये (स्वर्गे) नि दंधाति देवयुम् (=देवकामम्) ॥

▼ 002

▼ विशाम-प्रस्तुति:

न ता (गा:) नैशन्ति (-नश), न दंभाति तस्करः।
नैनां अमित्रो व्यथिर् (-व्यथ) आदधर्षति ।
देवाँश् च याभिर् यजते ददाति च
ज्योग् इत् ताभिः (उभय-लोकयोः) सचते (-समवाये) गोपतिः सुह ॥

▼ शब्दप टीका:

▼ ०४ न ता

न ता (गा:) अर्वा (=अश्वः) रेणु-ककाटो (=उत्थापकः) अश्वते (स्वाभाविक-वेगात)
न संस्कृत-त्रम् (यष्टि-मन्तम्) उप यन्ति ता अभि ।
उरुगायम् अभ्यं (स्थानं) तस्य ता अनु
गावो मर्तस्य वि चरन्ति यज्वनः ॥

▼ 004

▼ विशाम-प्रस्तुति:

गावो भग्ने, गावु इन्द्रो मे अच्छात् ।
गावुस् सोमस्य प्रथमस्य भर्ख्यः ।
इमा या गावुस्, स जानासु इन्द्रः ।
इच्छामीद् +हृदा मनसा चिदिन्द्रैम् ।

▼ शब्दप टीका:

▼ ०६ युय गावा

युय गावो! मेदयथा कृशं चिद् (स्वामिनम्),
अ-श्रीर् (=श्लीरं) चित् कृणुथा सु-प्रतीकम् (अङ्ग-पुष्टा)।
भूदं गृहं कृणुथ भद्र-वाचो
बृहद् वो वयं (=अन्नं) उच्यते सुभासु ॥

▼ 006

▼ विशाम-प्रस्तुति:

प्रजावतीः (गा:), सू-यवंसं (भक्षणेन) रिशन्तीः।
शुद्धा अपः सु-प्रपाणे पिबन्तीः।
मा वः स्तेन ईशत् माघशसः।
परि वो हेती रुद्रस्य वृज्यात् ।

▼ शब्दप टीका:

▼ विशाम-प्रस्तुति:

उपेदम् उपुपर्चनम् (तृणादिकं)।
आसु गोषूप-पृच्यताम् ।
उपे-र्षभस्य रेतसि ।
उपैन्द्र तवे वीर्ये ॥ 70 ॥

▼ शब्दप टीका:

▼

④३० 'ता सूर्या चन्द्रमसा',

▼ १०१-०६ ता सूर्यचन्द्रमसा

⑥सूर्यचन्द्रमसा

ता सूर्यचन्द्रमसा विश्व-भृत्याम् महत् ।
तेजो वसुमद् राजतो दिवि ।
सामात्माना चरतस् साम-चारिणा" (न भेद-चारिणो)।
ययोर् ब्रुतन् न ममे जातु देवयोः ।

▼ शब्दप टीका:

▼ विशाम-प्रस्तुति:

उभाव् अन्तौ परि यातु अर्ष्या (=गत्या)।
दिवो न रश्मीऽस् तनुतो व्य अर्णवे ।
उभा भुवन्ती भुवना कुवि-कैतू ।
सूर्या न चन्द्रा चरतो हुता-मंती ।

▼ शब्दप टीका:

▼ विशाम-प्रस्तुति:

पर्तीं द्युमद् विश्व-विदा॒ उभा॑ दि॒वः ।
सूर्या॑ उभा॑ चन्द्रमसा॑ विचख्युणा॑ ॥ 71 ॥
विश्व-वारा॑ वरिवा॑ (=पूजितो) +उभा॑ वरेण्या॑ ।
ता॑ नो॑ इवतम् मतिमन्ता॑ महिव्रता॑ ।

▼ संबोध टीका:
▼ विश्व-प्रस्तुति:
विश्व-वर्परी॑ (=वप) प्रतरणा॑ तरन्ता॑ ।
सुवर्-विदा॑ दृश्ये॑ भूरि॑-रश्मी॑ ।
सूर्या॑ हि॑ चन्द्रा॑ वसु॑ त्वेष-दर्शता॑ ।
मनुस्विनो॑भा॑ उनुचरुतो॑ नु॑ सन्॑ दिव॑म् ।

▼ संबोध टीका:
▼ ०० अस्म अस्ति:
अस्य॑ (=त्वेन्द्रस्य) श्रवो॑ नृदः॑ सु॑ स बिप्रति॑
द्यावाक्षामा॑ पृथिवी॑ दर्शतं॑ (=दर्शनीयं) वपुः॑ ।
अस्मे॑ (=अस्मभ्य) सूर्याचन्द्रमसा॑ उभिक्षे॑ (=कथयसि)
श्रुद्धे॑ (=श्रद्धया) कम्॑ (=मुखम्) इन्द्र॑ चरतो॑ वि॑-तर्तुरम्॑ (=त्वरया) ॥

▼ ००२
▼ विश्व-प्रस्तुति:
पूर्वापरज्॑ चरतो॑ मायैतै॑ ।
शिशू॑ क्रीडन्तौ॑ परि॑ यातो॑ अ॑-ध्वरम्॑ (=अ॑-हिस्म →यज्ञम्) ।
विश्वान्य॑ (तयोर) अ॑न्यो॑ भुवना॑ उभि॑ चष्टै॑ ।
ऋतू॑ अ॑न्यो॑ विदधंज्॑ जायते॑ पुनः॑ । (५)

▼ संबोध टीका:
⑥पावमान्यः - अद्वा॑ वहतम्
▼ विश्व-प्रस्तुति:
हिरण्यवर्णश॑ शुचय॑ पावका॑,
यासु॑ जात॒x कशयो॑, यास्व॑ इन्द्रः॑ ।
अ॑ग्निय॑ या॑ गर्भन्॑ दधिरे॑, विरूपास॑ -
ता॑ नु॑ आपुश॑ शश॑ स्योना॑ भवन्तु॑ ।

▼ विश्व-प्रस्तुति:
विश्व-प्रस्तुति:
यासाऽ॑ राजा॑ वरुणो॑ याति॑ मध्ये॑,
सत्यानृते॑ अ॑वृपश्यज्॑ जनानाम्॑ ।
मधुश॑-चुतुश॑ शुचयो॑ या॑ पावकास॑ -
ता॑ नु॑ आपुश॑ शश॑ स्योना॑ भवन्तु॑ ।

▼ विश्व-प्रस्तुति:
विश्व-प्रस्तुति:
यासान्॑ देवा॑ दिवि॑ कृ॑णविन्ति॑ भृ॑ख्य॑ -
या॑ अ॑न्तरिख्ये॑ बहुधा॑ भवन्ति॑ ।
या॑ पृथिवीम्॑ पर्यसो॑नदन्ति॑ शुक्रास॑ -
ता॑ नु॑ आपुश॑ शश॑ स्योना॑ भवन्तु॑ ।

▼ विश्व-प्रस्तुति:
विश्व-प्रस्तुति:
शिवेन॑ मा॑ चख्युषा॑ पश्यतापश्॑ -
शिवयो॑ तु॑नुवोप॑ स्पृशतु॑ त्वचंम्॑ मे॑ ।
सर्वा॑ अग्नी॑श् अंपसु॑-षदो॑ हुवे॑ वो॑,
मयि॑ वर्चो॑ बलुम्॑ ओजो॑ नि॑ धत्त॑ ।

▼ विश्व-प्रस्तुति:
⑥आपः
विश्व-प्रस्तुति:
आपो॑ भद्रा॑, घृतम्॑ इद्॑ आप॑ आसुर्॑ -
अग्नीषोम॑ बिश्रुत्य॑, आप॑ इत्॑ ताः॑ ।
तीव्रो॑ रसो॑ मधु॑-पृचाम्॑ अरङ्ग-गुम्॑ (→रसः)
आ मा॑ प्राणेन॑ सु॑ह॑ वर्चसा॑ गन्॑ ।

▼ संबोध टीका:
विश्व-प्रस्तुति:
आद॑ (=अतः॑) इत्॑ पंश्याम्य॑ उत्॑ वा॑ शृणुम्य॑
आ मा॑ घोपो॑ गच्छति॑ वाङ्म्॑ नं॑ आसाम्॑ ।
मन्यै॑ भेजानो॑ (=भज) अ॑मृतस्य॑ तर्हि॑
हिरण्य-वर्ण॑ अ॑तुपर्य॑ युदा॑ वः॑ ।

▼ संबोध टीका:
विश्व-प्रस्तुति:
आपो॑ हि॑ षा॑ मयोभुवस॑
ता॑ नो॑ ऊर्जे॑ (जा॑) दंधातन॑ ।
मुहे॑ रणो॑ (=रमणीयाया) चक्षसे॑ (=दर्शनाया) ॥

▼ ००१

⑥नासदीयम्

▼ ९०८-१६ नासदीयम्

▼ १२९

▼ संबोध टीका:

⑥०१ नासदासोत्रा॑ सदासोत्तदानोम्॑ - त्रिष्टप

▼ विश्व-प्रस्तुति:

नासद्॑ आसीन्॑, नो॑ सदासीत्॑ तु॑दार्नीम्॑ । नासीद्॑ रजो॑, नो॑ व्योमा॑ पुरो॑ यत्॑ ।
किम्॑ आव॑रिवु॑ (=आवरणीयं) ? कुहु॑ (=क) ? कस्य॑ शर्मन्॑ (जे॑) ? अम्भु॑: किम्॑ आ॑सीद्॑ गहनं॑
गभीरम्॑ ?

⑥०२ न मत्यरासोदमतम्॑ - त्रिष्टप

▼ विश्व-प्रस्तुति:

न मृत्युरु॑ अ॑मृतं॑ तहि॑ न । रात्रियु॑ अहं॑ आसीत्॑ प्रकृतः॑ (=सङ्केतः॑ [ज्योतीषीषि]) ।
आर्नीद्॑ (=अचेष्यत) अवातू॑ (स्वयमाश्रयेण) स्वृधयु॑ तद्॑ एकम्॑ (ब्रह्म) । तस्माद्॑ +हाऽन्यं॑ न पुरः॑
किञ्चनासं॑ ।

⑥०३ तम॑ आसीत्॑, तमसा॑ गृ॑ढम्॑ अग्ने॑ प्रकृतम्॑ (=रहस्यम्) । (यथा) सुलिल॑११ सर्वम्॑ आ॑ इदम्॑

।

तु॑च्छेनाभ्व॑ अपि॑हितं॑ यद्॑ आसीत्॑ । तमस॑स्॑ तन्॑-महिना॑ जाय॑तैकम्॑ (जगत) ।

⑥०४ कामस्तदग्रे॑ समवतताधि॑ - त्रिष्टप

▼ विश्व-प्रस्तुति:

कामस॑ तद्॑ अग्ने॑ समवर्तुताधि॑ (=आधिको) । मनसो॑ रेतः॑ प्रथुमं॑ यद्॑ आसीत्॑ ।
सु॑तो॑ बन्धुम्॑ असंति॑ निरंविन्दन्॑ । हृदि॑ प्रतीष्या॑ कृ॑वयो॑ मनीषा॑ (=बुद्धा) ।

⑥०५ तिरश्चीना॑ वितता॑ - त्रिष्टप

▼ विश्व-प्रस्तुति:

तिरश्चीनो॑ विततो॑ रश्मिर॑ एषाम्॑ । अ॑धस्विद्॑ आ॑सीश्वद्॑; उ॑परिस्विद्॑ आ॑सीश्वत्॑ ।
रेतोधा॑ (=बीजानि) आ॑सन्॑, महिमाने॑ (पर्वतादयः॑) आ॑सन्॑ ।

स्वृधा॑ (शक्ति॑: [माया]) अ॑वस्तात॑ (=अधस्तात) प्रयतिः॑ (प्रयतः॑) पुरस्तात॑ ।

⑥०६ को॑ अद्वा॑ वैद॑ क इह॑ प्रवोचत्॑ । कुत्॑ आ॑ जाता॑ कुत्॑ इय॑ विसृष्टिः॑ ।

अ॑र्वाग॑ देवा॑ अ॑स्य॑ विसृज्जनाय॑ । अथा॑ को॑ वैद॑ यते॑ आ॑ बुभूव॑ ।

⑥०७ इय॑ विसृष्टिर॑ यते॑ आ॑बुभूव॑ । यदिं॑ वा॑ (स्वरूपं॑) दु॑धे॑ यदिं॑ वा॑ न ।

यो॑ अ॑स्याध्यक्षः॑ परमे॑ व्यैमन्॑ - सो॑ अ॑ङ्ग॑ वैद॑ यदिं॑ वा॑ न वैद॑ ।

▼ ०४ कि॑ विद्वन

▼ विश्व-प्रस्तुति:

कि॑ स्विद्वनु॑ क उ॑ स वृ॑क्ष आ॑सु॑ (आ॑सीत॑ डति॑ तैत्तिरीयपाठः॑) -

यतो॑ द्यावापृथिवी॑ निष्टृत्यु॑ (-तक्ष) ।

मर्नैषिणो॑ मनसा॑ पृ॑च्छतेद॑ उ॑ तद्॑ -

यद्॑ अ॑ध्यतिष्ठ॑ भुवनानि॑ धृ॑रयन्॑ ।

▼ ००४

▼ विश्व-प्रस्तुति:

ब्रह्म॑ वनम्॑ ब्रह्म॑ स वृ॑क्ष आ॑सीत्॑ ॥ ७६ ॥

यतो॑ द्यावापृथिवी॑ निष्टृत्यु॑ (-तक्ष) ।

मर्नैषिणो॑ मनसा॑ विब्र॑वीमि॑ वः॑ ।

ब्रह्माध्यतिष्ठ॑ भुवनानि॑ धृ॑रयन्॑ ।

▼ संबोध टीका:

⑥भाय-सूक्तम्॑ - प्रातर॑ आ॑श्रेम

▼ ११७ प्रातर॑ आ॑श्रेम

▼ ०१ प्रातरश्रेम॑ प्रातरश्रेम

▼ ०१ प्रातरश्रेम॑ प्रातरश्रेम

प्रातर॑ अ॑श्रिं॑, प्रातर॑ इन्द्र॑ हवामहे॑

प्रातर॑ मित्रावरुणा॑, प्रातर॑ अ॑श्विन॑॑ ।

प्रातर॑ भर्ग॑, पूषण॑, ब्रह्माणस्पति॑

प्रातः॑ सोमम्॑, उत॑ रुद्र॑ हृ॑वेम॑ ॥१॥

▼ ०१ प्रातरश्रेम॑ प्रातरश्रेम

▼ ००१

▼ ०२ प्रातोत्तिम॑ भगम॑श्रम

▼ ०३ प्रातोत्तिम॑ भगम॑श्रम

प्रातोत्तिम॑॑ (जयशीलं॑) भगम्॑ उत्रं॑ हृ॑वेम॑

बृ॑यं पुत्रम्॑ अ॑दिते॑र॑ यो॑ विद्यर्ता॑ ।

आ॑ध्रश॑ (=दरिद्रश) चिद॑ यं॑ मन्यमानस॑ तु॑रश॑ (त्वरमाणो॑)-चिद॑

राजो॑ चिद॑ यं॑ भर्ग॑ भृ॑क्षी॑ (भजामो॑) त्याह॑ ॥२॥

▼ ०२ प्रातोत्तिम॑ भगम॑श्रम

▼ ००२

▼ ०३ प्रातोत्तिम॑ भगम॑श्रम

▼ ०४ प्रातोत्तिम॑ भगम॑श्रम

भग् प्रणेतुर् भग् सत्यंराधो!
भगेमां धियम् उदवा_(=रक्ष) ददन् नः।
भग् प्रणो जनयू गोभिर् अश्वैर्
भग् प्र नृनिर् नृवन्तः स्याम ॥३॥

▼ ०३ भग प्रणतभग
▼ ००३
▼ ००५ उतेदानीम् भगवनस्यामात
▼ ००६ उतेदानी भगवन्
उतेदानीं भगवन्तः स्याम+
+उत प्रपतिव_(=सायङ्काले) उत मध्ये अहाम् ।
उतोदिता मध-वन्त! सूर्यस्य
वयं देवानां सुमूलौ स्याम ॥४॥

▼ ००४ उतेदानीम् भगवनस्यामात
▼ ००५
भग एव भग-वाँ अस्तु देवास्
तेन वयं भगवन्तः स्याम ।
तं त्वा भग् सर्व इज् जोहवीमि_(←जोहवीतीति शाकले)
स नो भग पुर एता भवेह ॥५॥

▼ ०५ भग एव
▼ ००५
▼ ००६ समवर्तयोपसो नमन्
▼ ००७ समवर्तयोपसो नमन्
सम् अध्वरायोपसो नमन्,
दधिक्रावेव_(=pegasus-अश्व इव खे) शुचये पुदाय_(प्रोष्ठ-पदरूपेण खे, आधाने उष्क्रमवद् भुवि) ।
(खचके विपरीतदिशि स्वनक्षत्रय उत्तर-फाल्मुने वर्तित्वाद्)
अवर्चीनं वसु-विदु_(=धनलब्धारं) भग् नो
रथम् इवाश्वा वाजिन् आ वंहन्तु ॥६॥

(३००० BCE इति काले फाल्मीषु प्रोष्ठपदासु च सोरायनवर्तनम् अदश्यतेति प्रासङ्गिक स्यात्।)

▼ ००६ समवर्तयोपसो नमन्
▼ ००६
▼ ००७ अश्ववीर्यमतीन उपासा
▼ ००८ अश्ववीर्यमतीन उपासा
अश्ववीर् गोमतीर् न उपासो
वीरवतीस् सदम् उच्छन्तु_(=प्रभातं कुवन्तु) भद्राः ।
घृतं दुहाना विश्वतः प्रपौना_(=आप्यायन्त्यः)
यूयं पात स्वस्तिभिस् सदा नः ॥७॥

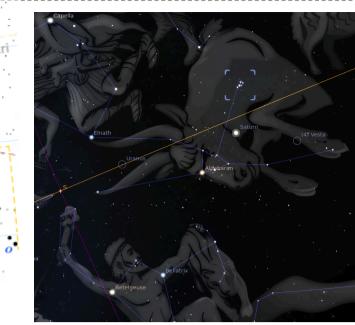
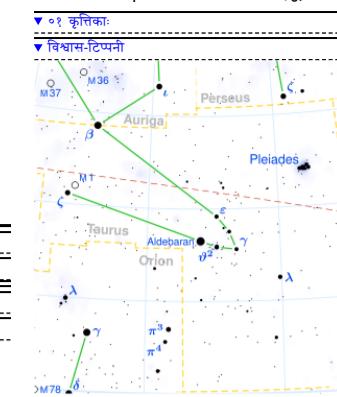
▼ ००९ अश्ववीर्यमतीन उपासा
▼ ००१
④ ३१ 'अग्नेनःपात्',
▼ ०१ उपनक्षत्रण यात्यनवाक्या
▼ ०२ विश्वाम-टिप्पनी
• zodiac = ऋतस्य पथा + इति बालगङ्गाधरः।
• टीका: - तैत्तिरीयब्राह्मणभाष्ये सायणीय अत्र।
• सर्वस्मिन् भाग्य आदिमा ऋक् पुरोनुवाक्या होत्रा - उर्ध्वर्युणा चोदितेन - वाच्या।
अपरा याज्या उर्ध्वर्युणा।

⑥ कृतिका: - अग्निः
▼ ०१ अग्नेनःपात्
अग्नेन न पात् कृतिकाः। नक्षत्रन् देवम्_(=द्योतमानम्) इन्द्रियम्।
इदम् आंसाव॑ विचक्षुणम्। हुविर् आसन् जुहोत ना।

▼ ०१ अग्नेनःपात्
▼ ०२ यस्य भावान्
यस्य भान्ति रुश्मयो यस्य केतवः।
यस्येमा विश्वा भुवनानि सर्वाः।
स कृतिकाभिर् अभि सवृः सानाः।
अग्नेन नो_(=अस्मान्) देवस् सुविते_(=सुप्राप्ते {कर्मफले}) दधातु॥

▼ ०३ विश्वाम-टिप्पनी
सुविते - अन्तोदातः - सूपमानात् क्तः।

▼ ०२ यस्य भावान्
{अग्नये स्वाहा, कृतिकाभ्यः स्वाहा।
अम्बायै स्वाहा।
दुलायै स्वाहा।
नितन्त्यै स्वाहा।
अन्त्रयन्तै स्वाहा।
मेघयन्त्यै स्वाहा।
वर्षयन्त्यै स्वाहा।
चुपुणिकायै स्वाहा।}

(Pleiades)

- अत्र विषुवदिनम् इति तैत्तिरीयब्राह्मणाद् अनुमेयम् ~ २३०० BCE।

⑥ रोहिणी - प्रजापतेः

▼ ०३ प्रजापत रोहिणी
प्रजापते₍₌₎ रोहिणी वेतु_(=भुक्षाम्) पर्वी। विश्वरूपा बृहती चित्रभानुः।
सा नो यज्ञस्य सुविते_(=सुप्राप्ते {कर्मफले}) दधातु। यथा जीवेम शुरदस् सर्वोरा:

▼ ०४ विश्वाम-टिप्पनी

जीवेम - "तास्यनुदात्तेन्दिददुपदेशाल् लसार्वधातुकम् अनुदात्तम् अन्विडोः" इत्य्
अनुदात्तः प्रत्ययः

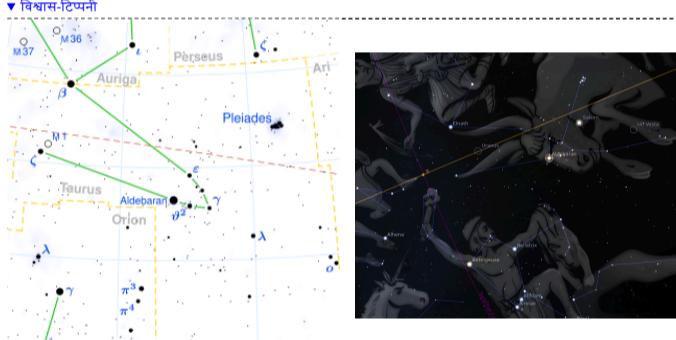
▼ ०३ प्रजापत रोहिणी

रोहिणी देव्य उदगात् पुरस्तात्।
विश्वा रूपाणि प्रतिमोदमाना।
प्रजापतिः हृविषा वृथ्यन्ती।
प्रिया देवानाम् उपयातु यज्ञम्॥

▼ ०४ रोहिणी

{प्रजापतेये स्वाहा रोहिण्ये स्वाहा।
रोचमानायै स्वाहा प्रजाभ्यः स्वाहा।}

▼ ०२ रोहिणी

(Aldebaran!)

- रोहिद्वर्णा नाम्नैव। ब्रह्महृदयं = capella = β taurii खलु रोहिणीशकटे (Taurus-मुखम्) वर्तते।

● "prajāpati rohiṇyām agnim asrjata" इति तैत्तिरीयब्राह्मणे। प्रजापति-रोहिणी-सङ्गमतः कृत्तिकास्व अग्निः जात इति कृत्वा तात्रिकाग्निमुखे दैवतसङ्गमेनाग्निं जायमानम् भावयन्तीति कस्तूरिरङ्गः।
● प्रजापतिः पुरा मृगशीर्षेण सम्बद्धः, पश्चाद् रोहिण्या, तयोस् सङ्गमतो उग्निः कृत्तिकासु जातः - एतद् विषुवस्थानचलन-द्योतकम् भाति।
● प्रजापत्यनुसरणकथा पश्चादुच्यते।
● विषुवदिनम् अत्रावर्तत ३००० BCE इति वर्षे।

⑥ मृगशीर्षम् - समः

▼ ०५ सोमा राजा
सोमो राजा मृगशीर्षेण आगन्त्र_(=आयातु)।
शिवन् नक्षत्रम् प्रियम् अस्य धाम।
आप्यायमानो बहुधा जनेषु।
रेतम् प्रजायै यज्ञमाने दधातु।

▼ ०५ सोमा राजा

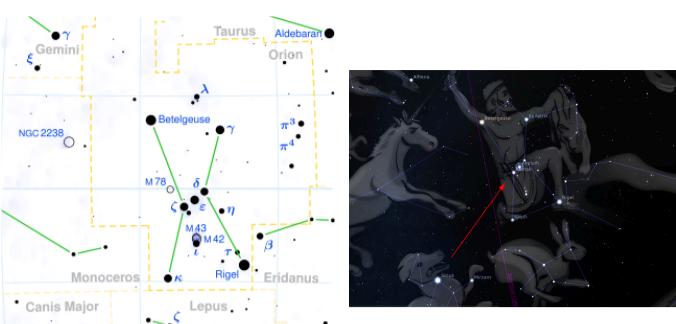
यत् ते नक्षत्र मृगशीर्षम् अस्ति।
प्रिय॑ राजन् प्रियतमम् प्रियाणाम्।
तस्मै ते सोम हृविषा विधेम।
शन् न एषि द्विपदे शज् चतुर्पदे॥

▼ ०६ यज्ञ

द्विपद - "द्वित्रियां पाद्मूर्धसु बहुव्रीहो"
{सोमाय॑ स्वाहा मृगशीर्षाय॑ स्वाहा।
इन्वकाभ्यः स्वाहैषीधीभ्यः स्वाहा।
राज्याय॑ स्वाहा उभिजित्यै स्वाहा।}

▼ ०३ मृगशीर्षः

▼ ०४ विश्वाम-टिप्पनी

(Orion belt)

- पुरा प्रजापतिना सम्बद्धम्। “प्रजापतेर् यत् सहजम् पुरस्तात्” इत्यनेन मृगशीर्षे उद्यज्ञस्योलेखो विशुवकाल इति केचित् - (~Apr 26 Julian 4500 BCE TW)।
 - आग्रहायणी +इत्यपि नाम - पणिन्य-अमरौ तथा। तैत्तिरीयसंहितायां (७.२ इत्यत्र) आग्रहयन्म् इत्यपि। पुरा उद्यज्यणेष्यो तदैवाक्रियत - तत्रायनविशेषस्यारभात्।
 - वृषाकपिसूक्तम् अपि तद्विषये प्रवृत्तम्, यदा विषुवस्थानं वृषराशाव् अवर्तत।
 - तस्यैव सूर्येणसहोदिते यज्ञकालस्यारम्भो उर्वतत - तेन हि तस्य सोमाधिपत्यम्, यज्ञ इति नामान्तरम्।
- सोमो हि ब्राह्मणानां राजा। तस्यैवानुकरणं मेखलया दण्डेन +अजिनेन यज्ञोपवीतेनापि - पारसीकेषु ब्राह्मणेषु च!
- मृगशीर्षकथा उध आर्द्रभागे दृश्या।
- वृषाकपिर् इति +ऋग्वेदसूक्त इन्द्रस्य प्रियः, इन्द्राणीमन्युना शुना दषः कर्णे, शिरसा खण्डितः, पश्चात्+क्षान्तः।

⑥ आद्रा - रुद्रः

▼ 07 आद्रेया रुद्रः
आद्रेया रुद्रः प्रथमान (=प्रसिद्ध) एति। श्रेष्ठो देवानाम् पतिर् अग्नियानाम् (=गवाम)।
नक्षत्रम् अस्य हृविषां विधेम (=परिचरेम)। मा न व्रजाऽर्ग रेतिषु न मोत वीरान्।

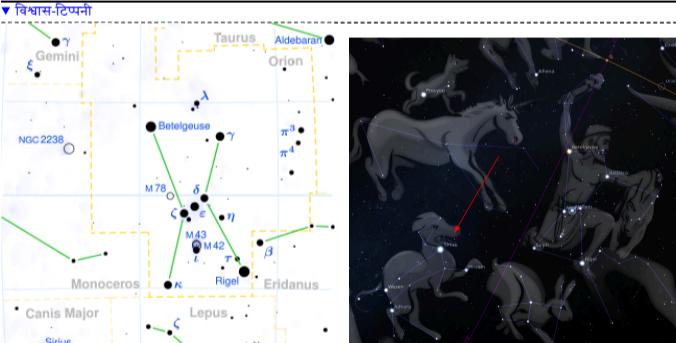
▼ 07 आद्रेया रुद्रः

▼ 08 हृती रुद्रस्य
हृती रुद्रस्य परि णो वृणकु।
आद्रा नक्षत्रज् जुषताऽहुविर् नः।
प्रमुञ्चमानौ** दुरितानि विश्वा।
अपाधशः सन् नुदताम् अरातिम्॥

▼ 09 हृती रुद्रस्य

{रुद्राय स्वाहाऽर्द्रायै स्वहां। पिन्वमानायै स्वाहा पृशुभ्यः स्वाहा।}

▼ 10 आद्रा

⑥ पुनर्वसु - आदाः

▼ 09 पुनर्वसु
पुनर् नो देव्य अदितिस् स्पृणोतु (=प्रीणयतु)।
पुनर्वसू न वृ पुनर् आ+इत्यायै यज्ञम्।
पुनर् नो देवा अभियन्तु सर्वे।
पुनर्व-पुनर् वो हृविषां यजामः।

▼ 10 पुनर्वसु

एवा न देव्य अदितिर् अनुवा (=अनवाचीना)। विश्वस्य भूत्रीं जगतां प्रतिष्ठा।
पुनर्वसू हृविषां वृद्धयन्ती। प्रियम् देवानाम् अप्य एतु पाथः (=हविः)॥

▼ 10 पुनर्वसु

{अदित्यै स्वाहा पुनर्वसुभ्याम् स्वाहा।
भूत्यै स्वाहा प्रजात्यै स्वाहा।}

▼ 10 पुनर्वसु

विश्वासटिप्पन्य

(α , β Geminorum - Castor and Pollux)

६ तिष्यम् / पृथ्वीम् - बृहस्पतिः

▼ 11 बृहस्पतिः प्रथमज्ञायमानः

बृहस्पतिं प्रथमज्ञ जायमानः। तिष्यन् नक्षत्रम् अभि सम्बूह्वा।
श्रेष्ठो देवानाम् पृतनासु ज्ञिष्णु। दिशोऽनु सर्वा अभयन् नो अस्तु।

▼ 11 बृहस्पतिः प्रथमज्ञायमानः

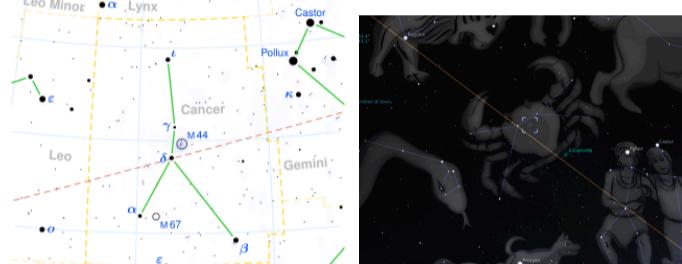
तिष्यं पुरस्ताद् उत मध्यतो नः। बृहस्पतिर् न वर्ण पातु पृश्वात्।
बाधेतान् द्वेषो अभयङ्क कृषुताम्। सुवीर्यस्य पतंयस् स्यामा।

▼ 12 तिष्यं पूरस्ताद्

{बृहस्पतये स्वाहा॒ तिष्याय॑ स्वाहा॒।
ब्रह्मवृच्साय॑ स्वाहा॒।}

▼ १३ तिष्यं

विश्वासटिप्पन्य

γ, δ and θ Cancri इति केचित्। Praesepe open cluster (M44) इति केचित्।

⑥ आत्रेपा: - सप्तः

▼ 13 इदं सप्तम्य

इदं सप्तेभ्यो हृविर् अस्तु जुष्टम्। आश्रेषा येषाम् अनुयन्ति चेतः।
ये अन्तरिक्षम् पृथिवीङ् क्षियन्ति (=अधिवसन्ति)। ते नंस् सुर्पासो हवम् आगमिष्ठाः।

▼ 14 इदं सप्तम्य

विश्वासटिप्पन्य

ये रोचने (मण्डले) सूर्यस्यापि सप्तः। ये दिवन् देवीम् अनु सुश्वरन्ति।
येषाम् आश्रेषा अनुयन्ति कामम्। तेभ्यस् सुर्पेभ्यो मधुमज् जुहोमि।

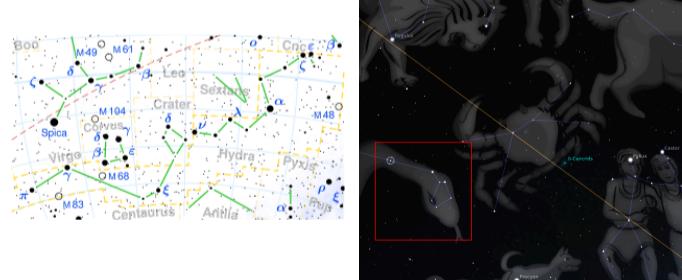
▼ 14 इदं सप्तम्य

विश्वासटिप्पन्य

{सुर्पेभ्यः स्वाहाऽर्द्रेषाभ्यः स्वाहा॑।
दन्दशूकेभ्यः स्वाहा॑॥

▼ १५ आश्रामः

विश्वासटिप्पन्य

• δ, ε, η, ρ, σ, θ Hydri

• वेदाङ्गज्योतिषानुसारम् अस्य मध्य आसीद् अयनारम्भः ~ ११०० BCE इत्यस्मिन्।

⑥ मध्यः - पितरः

▼ 15 उपहृता॒ - पितरो

उपहृतां पितरो ये मधासु। मनोजवसस् सुकृतस् सुकृत्याः।
ते नो नक्षत्रे हवम् आगमिष्ठाः। स्वधाभिर् यज्ञम् प्रयत्नज् जुषन्ताम्।

▼ 15 उपहृता॒ - पितरो

विश्वासटिप्पन्य

ये अग्निदग्धा ये जन्मिदग्धाः। ये उमुङ्ग लोकम् पितरं क्षियन्ति।
या॒श च विद्वा या॒ उ॒ च न प्रविद्वा। मधासु यज्ञ॒ सुकृतम् जुषन्ताम्॥

▼ 16 ये अग्निदग्धा

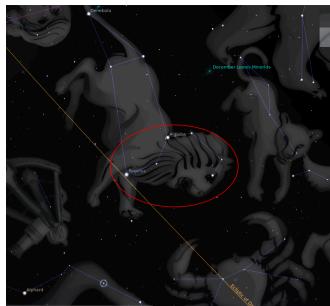
विश्वासटिप्पन्य

{पितृभ्यः स्वाहा॑ मधाभ्यः स्वाहाऽनुधाभ्यः स्वाहा॑।
अग्नदाभ्यः स्वाहा॑ उर्न्युतीभ्यः स्वाहा॑।}

▼ १८ मध्यः

विश्वासटिप्पन्य

हस्तऽ प्रयच्छत्व् अमृतव् वर्सीयः।
दक्षिणेन प्रतिगृभ्णीम् एनत्।
दातारं अद्य ([एः]) संविता विदेय (=लभेय)।
यो नो हस्ताय प्रसुवाति युज्मः॥

- Regulus इति केचित्। " 6 stars - entire sickle of Leo" इत्यन्ये।

⑥ पर्व-फलायः - अर्थमः

गवाम् पतिः फल्पुनीनाम् असि त्वम्।
तद् अर्धमन् वरुण-मित्र चारु।
तन् त्वा व्युः संनितारः (=दातार) सनीनाम् (=दातव्यानाम्) (-नाम अन्यतरस्याम् इत्य अन्तोदातत्वात् स्वरः)।
जीवा जीवन्तुम् उप सर्वविशेषम्।

▼ 17 गवाम्याति फल्पुनीनामाति

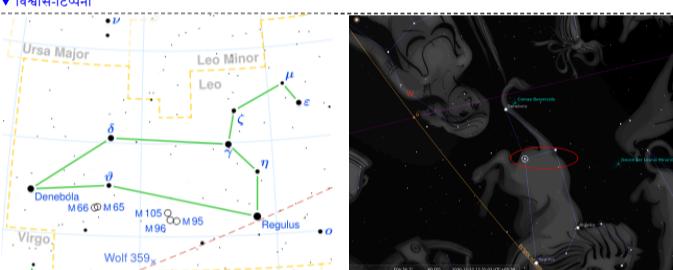
येनेमा विश्वा भुवनानि सञ्जिता। यस्य देवा अनुसयन्ति चेतः।
अर्थमा राजा उजरस् तुविष्मान् (=वृद्धिमान्)। फल्पुनीनाम् ऋषभो रोरवीति॥

▼ 18 यन्मा विश्वा

{अर्थमो स्वाहा फल्पुनीभ्युः स्वाहा।
पशुभ्युः स्वाहा।}

▼ 19 फलायः

विश्वाव-टिप्पनी

(=δ, θ Leonis)

- अत्र वै यदा चन्द्रमा उवर्तत ३००० BCE इति वर्षे, तदाभूद् वत्सरारम्भः।
 - विवरणानि सौर-चान्द्र-मान-पृष्ठे।

⑥ उत्तर-फलायः - भगः

श्रेष्ठो देवानाम् भगवो भगासि। तत् त्वा विदुः फल्पुनीस्, तस्य वित्तात् (=विद्धि)।
अस्मभ्युङ् क्षत्रम् अजरः सुवीर्यम्। गोमुद् अश्ववृद् उप सन् नुदेह।

▼ 19 श्रेष्ठो देवानाम्याति

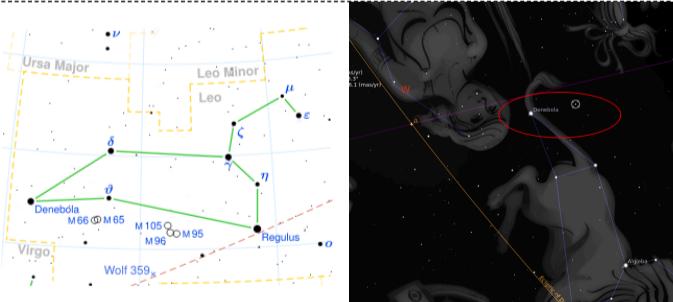
भगो ह दाता भगु इत् प्रदाता। भगौ देवी॒ फल्पुनी॒र् आविवेशा।
भगुस्येत् तम् प्रसुवइ॑ गमेमा। यत्र देवैस् संधुमाद् (=सहहर्षं) मदेम् (=प्राप्त्याम्)॥

▼ 20 भगो ह

{भगाय् स्वाहा॒ फल्पुनीभ्युः स्वाहा।
श्रेष्ठायाय् स्वाहा।}

▼ 20 फलायः

विश्वाव-टिप्पनी

Denebola - β, 93 Leonis

⑥ हस्तः - साविता

आयातु देवस् सवितोपयातु।
हिरण्ययेन सुवृता रथेन।
वहनु हस्तः सुभगव् विद्वनापसम् (=विदितकर्मणा युक्तम्)।
प्रयच्छन्तुम् पपुरिम् (=पूरयितारम्) पुण्यम् अच्छ् (=अभिमुखं वर्तमानम्)।

▼ 21 आयातु देवस्यवितोपयातु

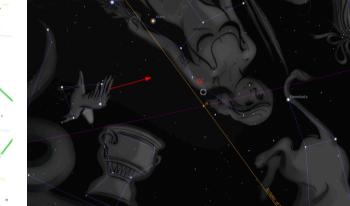
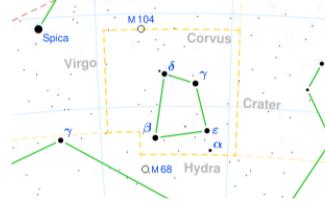
⑥ हस्तः

▼ 22 हस्तः

{संवित्रे स्वाहा॒ हस्ताय॒ स्वाहा॑।
उददते॒ स्वाहा॑ पृणते॒ स्वाहा॑।
प्रयच्छते॒ स्वाहा॑ प्रतिगृभ्णते॒ स्वाहा॑।}

▼ 23 हस्तः

विश्वाम-टिप्पनी

Corvus- α, β, γ, δ

, ε Corvi.

⑥ चित्रा - त्वष्टा

▼ 23 त्वष्टा नक्षत्रमयोति

त्वष्टा॒ नक्षत्रम् अभ्येति॒ चित्राम् (=Spica)।
सुभ॑ संसर्य॑ (=सुजघनं) युवति॑ रोचमानाम्।
निवेशयन्न अमृतान् मर्त्याश्श च।
रूपाणि॒ पिश्शन् (=निरूपयन्) भुवनानि॒ विश्वा।

▼ 23 त्वष्टा नक्षत्रमयोति

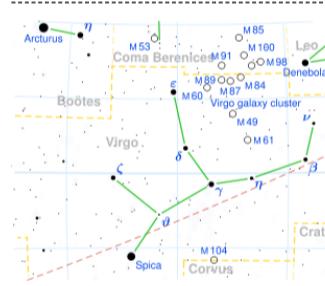
तन् नुस् त्वष्टा॒ तद् उ॒ चित्रा॒ विचित्राम् (=वौक्षताम्)।
तन् नक्षत्रम् भूरिदा॒ अस्तु॒ मह्यम्।
तत्र॑ प्रजाव॑ वीरवती॑ सनोतु॒ (=ददातु)।
गोभिर् नो अश्व॑ समनकु॒ युज्मः॥

▼ 24 तप्रस्वदा तद्

{त्वष्टे॒ स्वाहा॑ चित्रायै॒ स्वाहा॑।
चित्रायै॒ स्वाहा॑ प्रजायै॒ स्वाहा॑।}

⑥ चित्रा

विश्वाम-टिप्पनी

⑥ निष्ठा, स्वाति॒ - वायुः

वायुर् नक्षत्रम् अभ्येति॒ निष्ठाम् (=Arcturus)।
तिग्मशृङ्गे॒ वृषभो॒ रोरुवाणः।
सुमीरयुन् भुवना॒ मातुरिश्वा॑ (-मातरि आकाशे श्वर्ते वर्षते)।
अपु॒ द्वेषाश्चि॒ नुदत्तम् अराती॑।

▼ 25 वायु-नक्षत्रमयोति

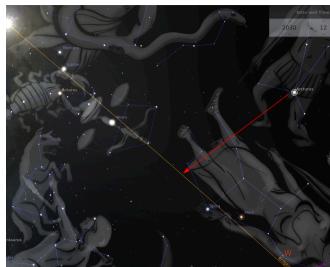
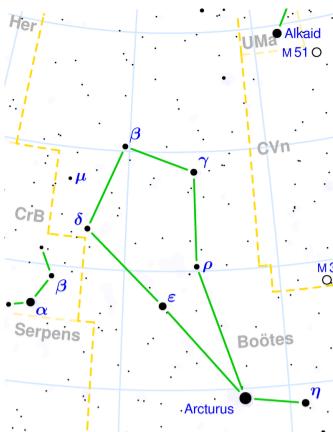
तन् नो॒ वायुस् तद् उ॒ निष्ठा॒ शृणोतु।
तन् नक्षत्रम् भूरिदा॒ अस्तु॒ मह्यम्।
तन् नो॒ देवासो॒ अनुजानन्तु॒ कामम्।
यथा॒ तरैम् दुरितानि॒ विश्वा॑।

▼ 26 तत्रा॒ वायुस्तद्

{वायुवे॒ स्वाहा॒ निष्ठायै॒ स्वाहा॑।
कामुचारायै॒ स्वाहा॒ भिजित्यै॒ स्वाहा॑।}

⑥ वायुः

विश्वाम-टिप्पनी

⑥ विशाख - इन्द्राग्री

▼ 27 इसमाच्चत्रवो यन्

दूरम् अस्मच्छ्वरो यन्तु भूताः।
तद् इन्द्राग्री कृष्णताम् तद् विशाखे।
तन् नो देवा अनुमदन्तु यज्ञम्।
पश्चात् पुरस्ताद् अभयन् नो अस्तु।

▼ 27 इसमाच्चत्रवो यन्

▼ 28 नव्यत्राणामिप्यत्रो

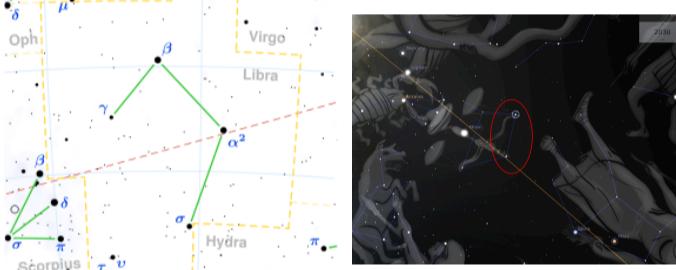
नक्षत्राणाम् अधिपत्रो विशाखे।
श्रेष्ठाव् इन्द्राग्री भुवनस्य गोपौ।
विषूचश् (=विभिन्नगतीन) शत्रून् अप् बाधमानौ।
अप् क्षुधन् नुहताम् अर्गतिम्॥

▼ 28 नव्यत्राणामिप्यत्रो

{इन्द्राग्रीभ्याऽ स्वाहा विशाखाभ्याऽ स्वाहा।
श्रेष्ठाय॑ स्वाहा उभिजित्यै स्वाहा।}

▼ १४ विशाख

▼ विशाख-टिप्पनी

a, β Librae। रामायणानुसारम् इक्ष्वाकूणां नक्षत्रम् - 6.4.51

⑥ पार्णिमा

▼ 29 पूर्ण पश्चात्

पूर्णा पश्चाद् उत पूर्णा पुरस्तात्।
उन् मध्यतः पौर्णमासी जिंगाय (शत्रू)।
तस्यान् देवा अधि सुवृंसन्तः।
उत्तमे नाकं इह माद्यन्ताम्।

▼ 29 पूर्ण पश्चात्

▼ 30 पूर्ण सूर्यो

पूर्थो (=विस्तीर्णा) सुवर्चा युवते: सुजोपाः।
पौर्णमास्य उदगाच् छोभमाना।
(दुर्गतिपरिहारण) आप्याययन्ती दुरितानि विश्वाः।
उरुन् (=विस्तीर्णम्) दुहाय॑ (लिङ्गव्यत्ययः विभिन्निव्यत्ययो वा) यजमानाय यज्ञम्।

▼ 30 पूर्ण सूर्यो

{पौर्णमास्ये स्वाहा कामाय॑ स्वाहा गंत्यै स्वाहा।}

④ ३२ 'क्रद्धास्म'

▼ २. यज्ञनक्षत्राणां यात्यवाक्याः

⑥ अनुरापाः - मित्रः

▼ 01 क्रद्धास्म

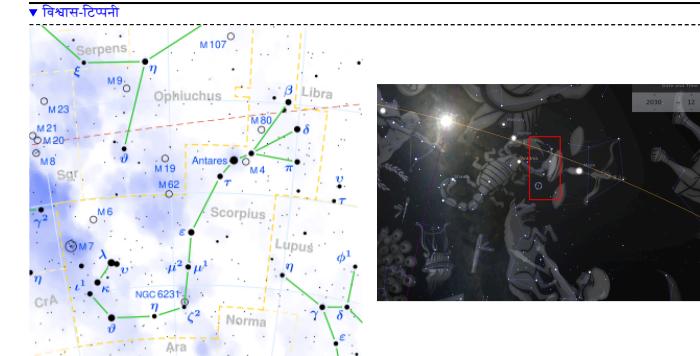
क्रद्धास्म हृव्यै नमसोपुसद्य, मित्रन् देवं (१), मित्रधेयन् (=मित्रेण सम्पाद्यन्) नो अस्तु।
अनुराधान् हृविषा वृथ्यन्तः।
शतन् जीवेम् शरदः सर्वीरा:

▼ 01 क्रद्धास्म

चित्रम् नक्षत्रम् उदगात् पुरस्तात्।
अनुराधास् इति यद् वदन्ति।
तन् मित्र एति पथिभिर् देवयानैः।
हिरण्ययैर् विततैर् अन्तरिक्षे॥

▼ 02 विश्ववर्षम् युद्यात्प्रस्तात्

{मित्राय॑ स्वाहा उद्याधेभ्यः स्वाहा।
मित्रधेयाय॑ स्वाहा उभिजित्यै स्वाहा।}

β, δ, η, ρ Scorpionis

▼ १५ अनुरापाः

▼ विशाख-टिप्पनी

इन्द्रो ज्येष्ठाम् अनु नक्षत्रम् एति।
यस्मिन् वृत्रवै वृत्रतूर्ये (=वृत्रपथे) तुतारी।
तस्मिन् वयम् अमृतन् दुहानाः।
क्षुधन् तरेम् दुरितिन् दुरिष्टिम्।

▼ 03 इक्रा ज्येष्ठम्

▼ 04 परन्द्राय वृषभाय

पुरन्द्राय वृषभाय धृष्णवै।
अषाढाय (=अपश्चिमाय) सहमानाय मीढुषे (=सेचकाय {वृष्णा})।
इन्द्राय ज्येष्ठा मधुमद् दुहाना।
उरुङ्क कृष्णोतु यजमानस्य लोकम्॥

▼ 04 परन्द्राय वृषभाय

{इन्द्राय॑ स्वाहा ज्येष्ठायै स्वाहा।
ज्येष्ठाय॑ स्वाहा उभिजित्यै स्वाहा।}

▼ १६ ज्येष्ठा

▼ विशाख-टिप्पनी

(α, σ, and τ Scorpionis इति

केचित् Antares इत्यन्ये - द्वितीया रोहिणीवेति ब्राह्मणम्।

▼ ०५ मलम् - निक्रितः

▼ ०५ मूलमजावै वैयतीर्ण

मूलम् प्रुजावै वृत्रवर्तीवै विदेय (=लभेय)।
पराच्य (=पराङ्मुखा) एतु निर्क्रितिः पराचा (मार्गेण)।
गोभिर् नक्षत्रम् (एव) पुशुभिस् समक्तम्,
अहर् भूयाद् यजमानाय॑ मह्यम्।

▼ ०५ मूलमजावै वैयतीर्ण

▼ ०६ अहन्ते अव

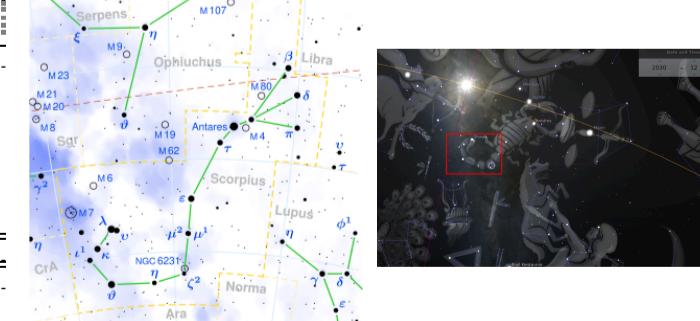
अहर् नो अद्य सुविते (=सुप्राप्ते {कर्मफले}) दधातु। मूलन् नक्षत्रम् इति यद् वदन्ति।
पराचीवै वृचा निर्क्रितिन् नुदामि।
शिवम् प्रुजायै शिवम् अस्तु मह्यम्।

▼ ०६ अहन्ते अव

{प्रुजापतयै स्वाहा मूलाय॑ स्वाहा।
प्रुजायै स्वाहा।}

▼ १७ मूलम्

▼ विशाख-टिप्पनी

(ζ, η, θ, ι, κ, λ, and ν Scorpionis। मूलायाङ्गल्व आकाशगङ्गाकेन्द्रम् अपि वर्तते।)

▼ ०७ अषाढाः पृवाः - आवः

▼ ०७ या दिव्या

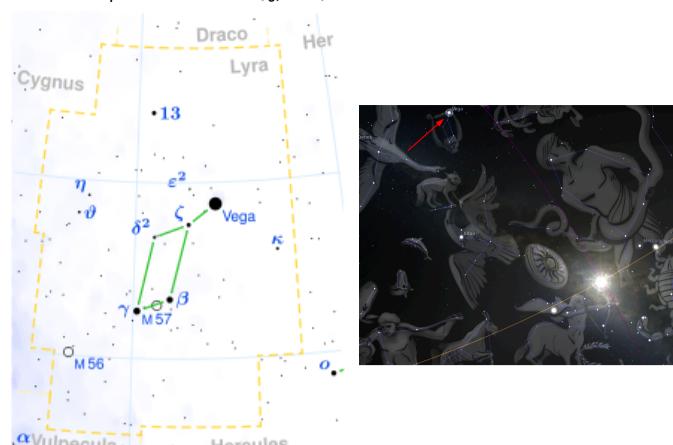
या दिव्या आपञ् पयसा सम्भूवः (=आकाशगङ्गा पार्श्वे वर्तमाना)।
(मेघादिरूपा) या अन्तरिक्षे उत (नद्यादिषु) पार्थिवीर् याः।
यासाम् अषाढा अनुयन्ति कामम्।

ता न आपः शः स्योना (=सुखहेतवः) भवन्तु।

▼ 07 या दिव्या
 ▼ 08 याकृ कृप्या
 याश् च कूप्या याश् च नाद्यांस् समुद्रियोः।
 याश् चैवैशन्तीर् (=पल्बलभवा) उत प्रासूचीर्
 यासाम् अषाढा मधु भक्षयन्ति।
 ता न आपः शः स्योना (-स्यादेतत्वः) भवन्त्

▼ ०८ याद्य कृप्या
 { अञ्ज्यः स्वाहा॑ उषाढाभ्युः स्वाहा॑।
 समदाय स्वाहा॑ कामाय स्वाहा॑। }

— 8.1 —

(Vega)

(δ , γ , η and ε Sagittarii) जलरूपाया आकाशङ्कायाः केन्द्रम् अस्य पार्श्वे।)

६ अपाठः उत्तराः - विश्वे देवाः
 ▼ 09 ततो विश्वे
 तन् नो विश्वे उप शृण्वन्तु देवाः।
 तद् अपाठा अभिसंयन्तु यज्ञम्।
 तन् नक्षत्रम् प्रथताम् पुशुभ्यः।
 कृषिर् वृष्टिर् यज्ञमानाय कल्पताम्

▼ 09 तन्मो वि

▼ 10 शुभ्रा x कन्या
 शुभ्रा x कन्या युवतयस् सुपेशसः।
 कर्मकृतस् सुकृतो वीर्यावतीः।
 विश्वान् देवान् हुविषा वृद्धयन्तीः।
 अषाढा x कामम् उपायन्तु यज्ञम्।

▼ 10 शब्दांकन्या
{विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहा॑ उषाढाभ्यः स्वाहा॑।
अनपजय्याय स्वाहा॑ जित्यै स्वाहा॑।}

▼ १९ अपाढा

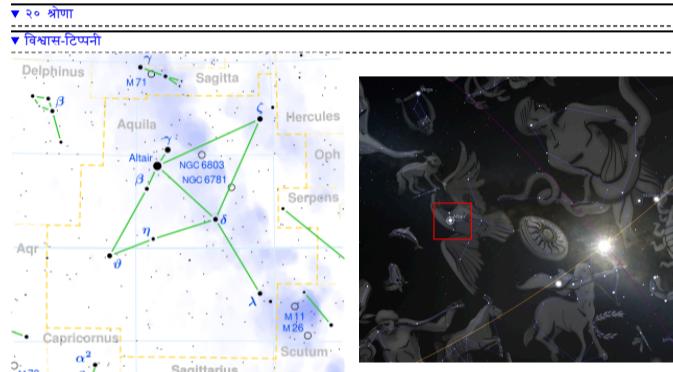
(φ, ζ, tau and σ Sagittarii)

॥६॥ अभिजित
 ▼ 11 पायेकरण-प्रजापत्यवेमत
 यस्मिन् ब्रह्माभ्यर्जयुत् सर्वम् एतत्।
 अमुञ्ज च लोकम् इदम् ऊ च सर्वम्।
 तन् नो नक्षत्रम् अभिजिद् विजित्या।
 श्रियं दधात्व अह्वाणीयमानम्।

▼ 11 यत्प्रमाणात् यजयद्यवेषत्
 ▼ 12 उभौ लोकौ
 उभौ लोकौ ब्रह्मणा सङ्गितेमौ।
 तन् नौ नक्षत्रम् अभिजिद् विचष्टाम् (=विख्यापयतु)
 तस्मिन् वृथम् पृतंनास् सञ्जयेमा।
 तन् नौ देवासो अनुजानन्तु कामंम्॥

▼ 12 ऊँ लोक
{ब्रह्मणे स्वाहा॑ अभिजिते स्वाहा॑।
बहालोकाय स्वादा॑ अभिजितौ स्वादा॑।

1

(α , β and γ Aquilae)

— 1 —

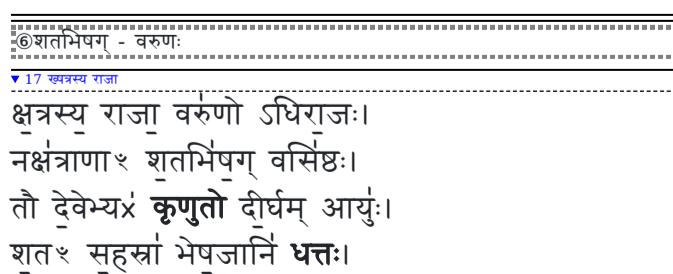
विश्वास-टिप्पणी

(α to δ Delphini)

— 3 —

▼ विश्वास-टिप्पणी

▼ 18 यज्ञो गता

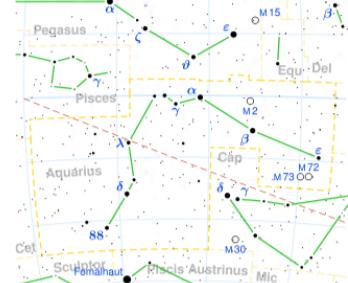
युज्ञन् नो राजा वरुण उपयातु।
 तन् नो विश्वे अभि संयन्तु देवाः।
 तन् नो नक्षत्रं शतभिषग् ज्युषाणम्।
 दीर्घम् आयुः प्रति रद् (=दद्यात्) भेषजानि॥

▼ 18 यज्ञो गता

{वरुणाय स्वाहा शतभिषगे स्वाहा।
 भेषजेभ्यः स्वाहा।}

▼ 22 शतभिषग

▼ विश्वाम-टिप्पनी

(Sadachbia = γ Aquarii इति

केचित् फोमलहौट स्याद् इत्यन्या।)

⑥प्रोष्ठपदा/ भाद्रपदा: पूर्वः - अज एकपात्

▼ 19 अज एकपाददगात्यरस्तात्

अज एकपाद् उदगात् पुरस्तात्।
 विश्वा भूतानि प्रति मोदमानः।
 तस्य देवाऽ प्रसुवय॑ यन्ति सर्वे।
 प्रोष्ठपुदासौ अमृतस्य गोपाः।

▼ 19 अज एकपाददगात्यरस्तात्

▼ 20 विभाजमानस्मीपात् ऊः

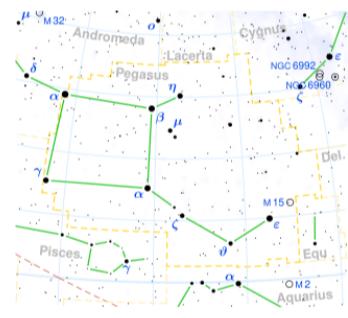
विभाजमानस् समिधुन उग्रः।
 आ इन्तरिक्षम् अरुहृद् अग्न् (=प्राप्नोत्) द्याम्।
 तः सूर्यन् देवम् अजम् एकपादम्।
 प्रोष्ठपुदासौ अनुयन्ति सर्वे॥

▼ 20 विभाजमानस्मीपात् ऊः

{अजायैकपदे स्वाहा प्रोष्ठपुदेभ्यः स्वाहा।
 तेजसे स्वाहा ब्रह्मवर्चसाय स्वाहा।}

▼ 23 प्राप्तपद

▼ विश्वाम-टिप्पनी

(α and β Pegasi)

bce-3000 naxatra-
 chakra
 bce-3000 naxatra-
 chakra

- धिण्याभिस् ताक्ष्य-सम्बन्धो इन्यत्र प्रपञ्चितः। सर्वम् एतद् अन्यत्र प्रपञ्चितम्।
- ३००० BCE इति काले इत्र परिसरे इवर्तत +अयनवर्तन-स्थानम्।

⑥प्रोष्ठपदा/ भाद्रपदा: उत्तरः - आहर् विप्रियः

▼ 21 आहर्विप्रियः प्रथमात्

आहर् बुधियुः (=मूलस्थः) प्रथमान एति।
 श्रेष्ठो देवानांम् उत मानुषाणाम्।
 तम् ब्राह्मणास् सोमपास् सोम्यासः (=रमणीयदेहाः)।
 प्रोष्ठपुदासौ अभिरक्षन्ति सर्वे।

▼ 21 आहर्विप्रियः प्रथमात्

▼ 22 चत्वार एकमनिकम्

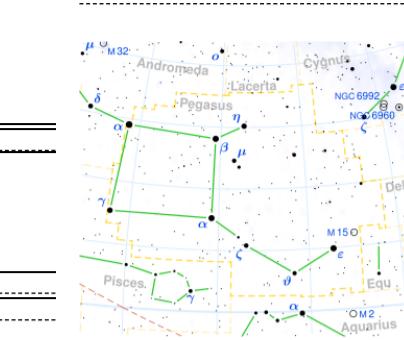
चत्वार् एकम् अभि कर्म देवाः।
 प्रोष्ठपुदास् इति यान् वदन्ति।
 ते बुधियम् परिषद्य तु त्वन्तः।
 अहिं रक्षन्ति नमस्पुसद्य॥

▼ 22 चत्वार एकमनिकम्

{अहंये बुधियायु स्वाहा प्रोष्ठपुदेभ्यः स्वाहा।}

▼ 24 ग्राहपद

▼ विश्वाम-टिप्पनी

(γ PEGASI and α ANDROMEDAE)

bce-3000 naxatra-
 chakra
 bce-3000 naxatra-
 chakra

- यदा मृगशीर्षे बभूव विषुवस्थानम्, अत्रासीत् सौरं दक्षिणतमम् अयनम्। विश्व-स्कम्भमूलस्थो इहिर्बुधियः। स च प्रोष्ठपदास्व अपि कल्पितः प्रायेण तेनैव कारणेन।
- धिण्याभिस् ताक्ष्य-सम्बन्धो इन्यत्र प्रपञ्चितः। सर्वम् एतद् अन्यत्र प्रपञ्चितम्।

⑥रवती - पूरा

▼ 23 पूरा रेखावली

पूरा रेवत्य अन्वेति पथाम्।

पृष्ठिपत्तौ पशुपा वाज् (=अत्र) बस्त्यौ (बलौ)।

इमानि हृव्या प्रयत्ना ज्युषाणा।

सुगैर् नो यानैर् उपयाताय॑ युज्ञम्।

▼ 23 पूरा रेखावली

▼ 24 खुद्रान् पृशून् रक्षतु रेवती नः।

गावो नो अश्वाः अन्वेतु पूरा।

अन्नः रक्षन्तौ बहुदा विरुपम्।

वाज् (=अत्रम्) सनुताय॑ (=दत्ताम्) यजमानाय युज्ञम्॥

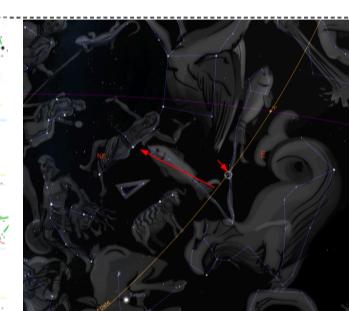
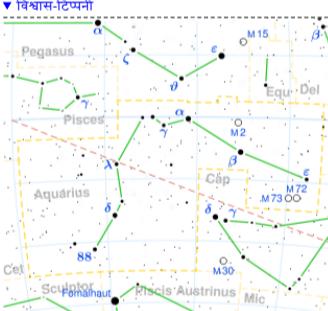
▼ 24 खुद्रान् पृशून् रेवती नः।

{पूष्णे स्वाहा रेवत्यै (=ζ Piscium) स्वाहा।

पृशुभ्यः स्वाहा।}

▼ 25 रेवती

▼ विश्वाम-टिप्पनी

(ζ Piscium)

⑥आश्वनी

▼ 25 तदोननवश्यजोपयाताम्

तद् अश्वेनाव अश्वयुजोपयाताम्।

शुभद् गर्मिष्ठौ सुयमेभिर् अश्वैः।

स्वन् नक्षत्रं हृविषा यजन्तौ।

मध्वा सम्पृक्तौ यजुषां समृक्तौ।

▼ 25 तदोननवश्यजोपयाताम्

▼ 26 यो देवानामिपत्ती

यो देवानाम् भिषजौ हृव्यवाहो।

विश्वस्य दूताव अमृतस्य गोपौ।

तौ नक्षत्रं ज्युषाणोपयाताम्।

नमो इश्विभ्यां दृक्षुमो इश्वयुभ्यांम्॥

▼ 26 यो देवानामिपत्ती

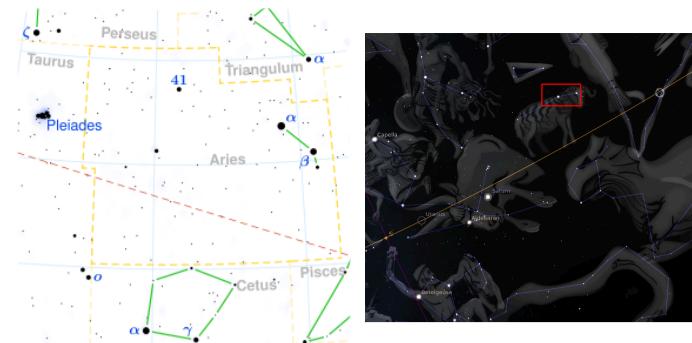
▼ विश्वाम-टिप्पनी

{अश्वेभ्याः स्वाहा इश्वयुभ्याः स्वाहा।

श्रोत्राय॑ स्वाहा श्रुत्यै स्वाहा।}

▼ 26 अश्वनी

▼ विश्वाम-टिप्पनी

(β and α Arietis)

- “अश्विनौ व्यात्तम्” इत्युत्तरनारयणे। भरणीविषुवकाले। विवरणानि अत्र।
- पश्चाद् विशुवस्थानम् अत्र।

⑥भरणी - यमः

▼ 27 अप पाप्मानभरणीभरन्तु

अप पाप्मानम् भरणीर् (=35, 39, 41 Arietis) भरन्तु।

तद् युमो राजा भगवान् विच्छाम।
लोकस्यु राजा महतो महान् हि।
सुगन् न न पन्थाम् अभ्यहङ् कृषोतु।

▼ 27 अप पाप्मानभरणीभरन्तु

▼ 28 योग्मयखंत्र यमः

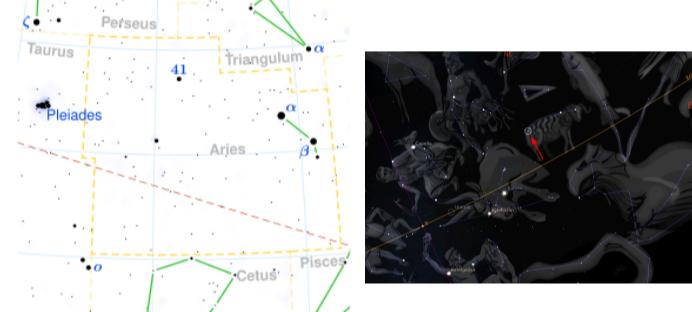
यस्मिन् नक्षत्रे यम एति राजा।
यस्मिन् एनम् अभ्यर्षिश्चत देवाः।
तद् अस्य चित्रं हविषां यजाम।
अप पाप्मानम् भरणीर् भरन्तु॥

▼ 28 योग्मयखंत्र यमः

{युमाय् स्वाहा॑ उपभरणीभ्यु॒स् स्वाहा॑।
राज्याय् स्वाहा॑ उभिजित्य॑ स्वाहा॑॥ ५५॥}

▼ 29 भरणी

▼ विश्वव-टिप्पनी

(35, 39, and 41 Arietis)

⑥अमावास्या

▼ 29 निवेदनी

निवेशनी॑ सङ्गमनी॑ वसूनाव॑,
विश्वा॑ रूपणि॑ वसून्य॑ आवेशयन्ती।
सुहस्तुपोष॑ सुभगा॑ रराणा॑
सा न आगन् वर्चसा॑ सव॑विदाना॥

▼ 29 निवेदनी

▼ 30 यत् देवा

यत् ते॑ देवा॑ अदधुर् भाग-धेयम्
अमावास्ये॑ सव॑वसन्तो॑ महित्वा।
सा नौ॑ यज्ञम् पिपृहि॑ (←पालनपूरण्योः) विश्व-वारे॑ (←वरणे?)
रुयिन् नौ॑ धेहि॑ सुभगे॑ सुवीरम्॥

▼ 30 यत् देवा

{अमावास्यायै॑ स्वाहा॑ कामाय॑ स्वाहा॑ गंत्य॑ स्वाहा॑।}

④३३ 'नवोनवो भवति'

'नवोनवो भवति' इत्यनुवाकान्

▼ 3. चान्द्रमासाकेना सप्तमामीठीना याज्यानुवाकाः

⑥चन्द्रमः

नवोनवो॑ भवति॑ जायमानो॑
जहां॑ केतुर् उपसाम्॑ एत्य॑ अग्रम्॑ (कृष्णपक्षे)
भागं॑ (सोमपाद्यो)॑ देवेभ्यो॑ वि॑ दधात्य॑ अ॒यन्
प्र॑ चुन्द्रमास्॑ तिरते॑ (वर्धयति)॑ दीर्घम्॑ आयुः॑॥ १९

▼ 019

▼ विश्वव-प्रस्तुति

यम्॑ (सोमः)॑ आ॑दित्या॑ अ॑शुम्॑ औ॑प्याययन्ति॑।
यम्॑ अ॑खिंतम्॑ अ॑खिंतय॑ पिबन्ति॑।
तेन॑ नौ॑ राजा॑ वरुणो॑ बृहस्पतिर्॑
आ॑प्याययन्तु॑ भुवनस्य॑ गोपा॑।

▼ योग्मय टिप्पनी

⑥अहोरात्र

▼ 03 य विरुद्ध

ये विरुद्धे॑ समन्वासा॑ स॒व॑ व्ययन्ती॑।
सुमानन्तन्तु॑परितात्ना॑ तै॑।
विभू॑ प्रभू॑ अ॑नुभू॑ विश्वतौ॑ हुवे॑।
ते॑ नो॑ नख्यत्रे॑ हवमाग्मेतम्॑।

▼ 03 य विरुद्ध

▼ 04 वदन्वें ब्रह्मणा

व्यन्देवो॑ ब्रह्मणा॑ स॒व॑ विदाना॑।
सुरलोको॑ देवर्वातिन्दधाना॑।
अहोरात्रे॑ हृविषा॑ वर्धयन्तः॑।
अति॑ पाप्मानमति॑ मुक्त्या॑ गमेम॑।

▼ 04 वदन्वें ब्रह्मणा

⑥उपाः

▼ 05 प्रत्यवद्यायतो॑ २४

प्रत्युवद्यायती॑ ॥२४॥
व्युच्छन्ती॑ दुहिता॑ दिवः॑।
अ॒पो॑ मुही॑ वृणुते॑ चरख्युषा॑।

▼ 05 प्रत्यवद्यायतो॑ २४

▼ 06 तमा॑ ज्यातिष्कणात

तमा॑ ज्यातिष्कणाति॑ सूनरी॑।
उदुस्त्रिया॑स्सचते॑ सूर्यः॑।
सचा॑ उद्यन्नख्यत्रमर्चिमत्॑।
तवेदुषो॑ व्युषि॑ सूर्यस्य॑ च॑।

▼ 06 तमा॑ ज्यातिष्कणात

⑥नक्षत्रम्

▼ 07 सम्भूतेन गमेमहि॑

सम्भूतेन॑ गमेमहि॑।
तन्नो॑ नख्यत्रमर्चिमत्॑।
भानुमत्तेजा॑ उच्चरत्॑।
उपयुज्जिम्हाग्मत्॑॥ २५॥

▼ 07 सम्भूतेन गमेमहि॑

▼ 08 प्र नख्यत्राय

प्र॑ नख्यत्राय॑ देवाय॑।
इन्द्रायेन्दु॑ हवामहे॑।
सन॑स्सविता॑ सूवथ्सनिम्॑।
पृष्ठिदाव॑ वृरवत्तमम्॑।

▼ 08 प्र नख्यत्राय

▼ 09 उ॒त्त

उदु॑ त्य॑ ज्यातवेदसं॑
देव॑ वृहन्ति॑ केतवः॑ (→रश्मयः)॑।
दृशो॑ विश्वाय॑ सूर्यम्॑॥

▼ 09

⑥सृयः

▼ 10 चित्रं देवानाम् उदग्नाद् अर्नोकं

चित्रं॑ देवानाम्॑ उदग्नाद्॑ अर्नोकं॑
चक्षुर्॑ मित्रस्यु॑ वरुणस्याग्रेः॑।
आ-प्रा॑ (पूरणे)॑ द्यावा॑-पृथिवी॑ अ॒न्तरिक्षं॑
सूर्य॑ आ॒त्मा॑ जगत्स॑ तुस्थुपश्च॑ च॑॥

▼ 10

⑥अदितिः

▼ 11 अदितिः उत्पत्त

अदितिर॑ न॑ उत्पत्त॑
अदितिश॑ शर्म॑ यच्छतु॑।
अदितिः॑ पात्व॑ अ॒हसः॑॥

▼ 11 अदितिः उत्पत्त

▼ गत्तम् क॑ प॑

महीम्॑ ऊ॑ पु मातरः॑ सुव्रतानाम्॑
ऋतस्यु॑ पलीम्॑ अवसे॑ हुवेम॑।
तुवि॑ (प्रवृद्ध)॑-क्षत्राम्॑ अ॒जरन्तीम्॑ उरुची॑ (उरुगमना)॑ सुशर्माणम्॑ अ॒दिति॑ (अखण्डनीया)॑
सुप्रर्णीतिम्॑॥

▼ गत्तम् क॑ प॑

⑥विष्णः

▼ 12 इति॑ विष्णाव॑

इदवै विष्णुर् (अग्नि-विद्युत्-सूर्यांत्मना) वि चक्रमे

(पृथिव्याम् अन्तरिक्षे दिवि च) त्रैधा नि दधे पदम् ।

(तैर् आधारैर् जगत्) सम् ऊङ्गम् अस्य पाञ्चसुरे (ले इति साम्रि, पांसुमति [पादे]) ॥

▼ 017

▼ ०१७ प्रतिलिपि:

प्रतद् विष्णुः स्तवते (स्तूयते) वीर्येण
मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः ।
यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेष्व
अधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वा ॥

▼ 002

⑥ अग्निः

अग्निर् मूर्धा दिवः कुकुत्
पतिः पृथिव्या अयम् ।
अपां रेतासि जिन्वति (प्रीणयति) ॥

▼ 016

▼ भूवा वृजस्य

भुवा युजस्यु (विद्युद-रूपेण) रजसश (अन्तरिक्षस्य) च नेता
यत्रा नियुद्धिस् (मरुद-अश्वेष) सच्चसे (संयासि) शिवाभिः ।
(सूर्यरूपेण) दिवि मूर्धानन् दधिषे सुवर्षाज्
जिह्वाम् अग्ने चकृषे हव्यवाहाम् ॥

▼ भूवा वृजस्य

⑥ अनुमतिः अनु नोऽद्यानुमतिर् (ऊनचन्द्रा पौर्णमासी)

युज्ञन् देवेषु मन्त्रात् ।
अग्निश्च च हव्यवाहनो,
भवतान् दाशुषु मयः ।

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

अन्व इद् अनुमते त्वम् [34]

मन्त्रासै शश्वं न च कृषि ।
क्रत्वे दख्याय नो हिनु (प्रेरय)
प्रण आयुषि तारिषः ।

⑥ स्वाज्ञ्य

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

हव्यवाहमभिमातिपाहाम् ।
रख्योहणम्पृतनासु जिष्णुम् ।
ज्योतिष्मन्त्नदीचत्पुरुच्यम् ।
अग्निः स्विष्टकृतमा हुवेम ।

▼ भूवा वृजस्य:

स्विष्टमग्ने अभि तत्पृणाहि ।
विश्वा देव पृतना अभिष्य ।
उरुन्नः पन्थाम्प्रदिशन्विभाहि ।
ज्योतिष्मद्वेष्टुजरन्न आयुः ।

▼ भूवा वृजस्य:

④ ३४ 'अग्ने स्वाहा कृत्तिकाभ्यः स्वाहा':

'अग्ने स्वाहा कृत्तिकाभ्यः स्वाहा' इत्याद्युपहोमान्

▼ व्याहृति-त्रयम् (श्रीनिवास-दीशकोक्तम्)

व्याहृतित्रयं

▼ वक्त्राप्तप्रयोगम्:

⑥ कृत्तिका: - आग्ने:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

अग्नये स्वाहा॑ । कृत्तिकाभ्यस्वाहा॑ ।
अम्बायै स्वाहा॑ ।
दुलायै स्वाहा॑ ।
नितत्वै स्वाहा॑ ।
अप्रयन्त्यै स्वाहा॑ ।
मेघयन्त्वै स्वाहा॑ ।
वर्षयन्त्वै स्वाहा॑ । चुपुणीकायै स्वाहा॑

⑥ रोहणी - प्रजापतये:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

प्रजापतये स्वाहा॑ रोहिण्यै स्वाहा॑ । रोचमानायै स्वाहा॑ प्रुजायस्स्वाहा॑ ॥28॥

⑥ मूर्धापत्नम् - साम:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

यजुर्वेदे विश्वासटिप्पन्यः | +०२ उदकशास्ति: (पूर्णपाठः)

सोमाय॑ स्वाहा॑ मृगशीर्षाय॑ स्वाहा॑ ,
इन्वकाभ्यस्स्वाहौषपीभ्यस्स्वाहा॑ ,
राज्याय॑ स्वाहा॑ उभिजित्यै स्वाहा॑ ॥29॥

⑥ आद्रा॒ - रुद्रः

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

रुद्राय॑ स्वाहा॑ उद्रायै स्वाहा॑ , पिन्वमानायै स्वाहा॑ पुश्यस्स्वाहा॑ ॥30॥

⑥ पनवस्म - आदोतः:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

अदित्यै स्वाहा॑ पुनर्वसुभ्यां स्वाहा॑ ,
भूत्यै स्वाहा॑ प्रजात्यै स्वाहा॑ ॥31॥

⑥ तीत्यम् / पत्यम् - बृहस्पतिः

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

बृहस्पतयै स्वाहा॑ तिष्याय॑ स्वाहा॑ । ब्रह्मवर्चसाय॑ स्वाहा॑ ॥32॥

⑥ आश्रपा॒ - सपा॑:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

सुर्पेयस्स्वाहा॑ इत्रेषाभ्यस्स्वाहा॑ ।
दुन्दशूकेभ्यस्स्वाहा॑ ॥33॥

⑥ मध्यः - पितरः:

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

पितृभ्यस्स्वाहा॑ मधाभ्यस्स्वाहा॑
जन्धाभ्यस्स्वाहा॑ गुदाभ्यस्स्वाहा॑
इरुन्तीभ्यस्स्वाहा॑ ॥34॥

⑥ पव-फल्त्यानः - अयमा

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

अर्यमणे स्वाहा॑ फल्नुनीभ्यां॒ स्वाहा॑ ,
पुश्यभ्यस्स्वाहा॑ ॥35॥

⑥ उत्तर-फल्त्यानः - भग्नः

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

भग्नाय॑ स्वाहा॑ फल्नुनीभ्यां॒ स्वाहा॑ । श्रेष्ठाय॑ स्वाहा॑ ॥36॥

⑥ हस्तः - सावता

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

सवित्रे॒ स्वाहा॑ हस्ताय॑ स्वाहा॑
ददते॒ स्वाहा॑ पृते॒ स्वाहा॑
प्रयच्छते॒ स्वाहा॑ प्रतिगृभ्णते॒ स्वाहा॑ ॥37॥

⑥ चित्रा॒ - त्वष्टा

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

त्वष्टै॒ स्वाहा॑ चित्रायै॒ स्वाहा॑ ।
चैत्राय॑ स्वाहा॑ प्रजायै॒ स्वाहा॑ ॥38॥

⑥ निष्ठा॒, स्वांतः - वायुः

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

वायवे॒ स्वाहा॑ निष्ठायै॒ स्वाहा॑ ।

कामुचाराय॑ स्वाहा॑

उभिजित्यै॒ स्वाहा॑ ॥39॥

⑥ विशाखे॒ - इत्त्राग्नी

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

इन्द्राप्तिभ्यां॒ स्वाहा॑ विशाखाभ्यां॒ स्वाहा॑ ।
श्रेष्ठाय॑ स्वाहा॑ उभिजित्यै॒ स्वाहा॑ ॥40॥

⑥ पौर्णमा

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

पौर्णमास्यै॒ स्वाहा॑ कामाय॑ स्वाहा॑ इगत्यै॒ स्वाहा॑ ॥41॥

⑥ अनराया॒ - मित्रः

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

मित्राय॑ स्वाहा॑ इन्द्राधेभ्यस्स्वाहा॑ ।

मित्रधेयाय॑ स्वाहा॑ उभिजित्यै॒ स्वाहा॑ ॥42॥

⑥ ज्येष्ठा॒ - इत्त्रः

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

इन्द्राय॑ स्वाहा॑ ज्येष्ठायै॒ स्वाहा॑ ।
ज्येष्ठाय॑ स्वाहा॑ उभिजित्यै॒ स्वाहा॑ ॥43॥

⑥ मुलम् - निश्चितः

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

प्रजापतये॒ स्वाहा॑ मूलाय॑ स्वाहा॑ । प्रजायै॒ स्वाहा॑ ॥44॥

⑥ अपादः॒ - पूर्वः - आपः

▼ विश्वाम-प्रस्तुति:

▼ ०१ कम्भेष्टकः - ०१ हिरण्यवर्णाणि शब्दः

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

हिरण्यवर्णाणि शुचय॒ पावका,
यासुं जात॑ कशयो, यास्व इन्द्रः ।
अुग्रिय॑ या गर्भेन् दधि॑रे, विरूपास् -
ता न् आपुश् शश् स्योना भवन्तु ।

▼ मर्वाप टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

यासा॑ राजा॒ वरुणो याति॑ मध्ये,
सत्यानृते अंवृपश्युज् जनानाम् ।
मधुश्-चुतृश् शुचयो॒ या॒ पावकास् -
ता न् आपुश् शश् स्योना भवन्तु ।

▼ मर्वाप टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

यासान् देवा दिवि कृष्णन्ति॑ भृख्य॑ -
या अुतरिख्ये बहुथा भवन्ति ।
या॒ पृथिवीम् पर्यसोन्दन्ति॑ शुक्रास् -
ता न् आपुश् शश् स्योना भवन्तु ।

▼ मर्वाप टीका:

▼ ०१ कम्भेष्टकः - ०५-१३ यद अपः

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

यद् अुदस् सम्प्रयुतीर्
अहाव्^(→मेघे, serpens) अनंदता हुते॑ (ज्येष्ठ-स्थ+इन्द्रेण) ।
तस्माद् आ नृद्यो॑ (→चुनद्य अपि) नाम॑ स्थ्,
ता वो॑ नामानि॑ सिन्धवः॑ (=स्यन्दनशीलाः) । (4)

▼ मर्वाप टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

यत् प्रेषिता॑ वरुणेन्,
ताश् शीभ॑ (=शिव) सुमवल्लात्॑ (=अनृत्यत) । [2]
तद् (द्युग्ङेति, मेघरूपेण वा) औप्रोद्॑ (ज्येष्ठास्थ) इन्द्रो॑ वो॑ युतीस् -
तस्माद् आपो॑ अनु॑ स्थन ।

▼ मर्वाप टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

अपकाम॑ स्यन्दमाना॑
अर्वैवरत^(←वृ) वो॑ हिकम्^(=हि) ।
इन्द्रो॑ वृश् शक्तिभिर् देवीस् -
तस्माद् वार^(=वारि) नाम॑ वो॑ हितम् ।

▼ मर्वाप टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

एको॑ देवो॑ अप्य अतिष्ठृथ -
स्यन्दमाना॑ यथा-वृशम् ।
उदानिषुर्^(→उदान=उच्चास) मुहीर् इति॑,
तस्माद् उद्कम् उच्यते ।

▼ मर्वाप टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

आपो॑ भृद्रा॑, घृतम् इद् आप॑ आसुर् -
अग्रीषोमौ॑ बिभ्रत्य् आप॑ इत् ताः ।
तीव्रो॑ रसो॑ मधु॑-पृचाम् अरङ्ग-गम^(→रसः)
आ मौ॑ प्राणेन॑ सुह॑ वर्चसा॑ गन्त् ।

▼ मर्वाप टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

आद॑ (=अतः) इत् पंश्याम्य॑ उत वा॑ शृणोम्य॑
आ मा॑ घोषो॑ गच्छति॑ वाङ् नं आसाम् ।
मन्त्रै॑ भेजानो॑ (=भज) अमृतस्य॑ तर्हि॑
हिरण्य-वर्णा॑ अतृपय॑ युदा॑ वः ।

▼ मर्वाप टीका:

▼ ०१ आपो॑ हि

आपो॑ हि॑ ष्ठा॑ मयोभुवंस्
ता न॑ ऊर्जे॑ (जा॑) दंधातन ।
मुहे॑ रणाय॑ (=रमणीयाय) चक्षसे॑ (=दर्शनाय) ॥

▼ ००१

▼ ०२ यो॑ वः

यो॑ वः॑ शिवतमो॑ रसस्
तस्य॑ भाजयते॑ह नः ।
उश्तीर॑ (=कामयमाना॑) इव॑ मातरः॑ ॥

▼ ००२

▼ ०३ तस्मा॑ अर

उश्तीर॑ (=कामयमाना॑) इव॑ मातरः॑ ॥

(रसाय) तस्मा॑ अर॑ (=शीघ्रम्) गमाम वो॑

यस्य॑ (प्रभावेण) क्षयाय॑ (=निवासाय) जिन्वथ॑ (=प्रीणयथ) ।
आपो॑ (प्रजा॑) जुनयंथा॑ च नः ॥

▼ ००३

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

शिवेन॑ मा॑ चर्खुषा॑ पश्यतापश् -

शिवयो॑ तनुवोपं॑ स्पृशत्॑ त्वचम्॑ मे॑ ।
सर्वा॑ अग्नी॑श् अंफ्सु॑-षदो॑ हुवे॑ वो॑,

मयि॑ वर्चो॑ बलम्॑ ओजो॑ नि॑ धत्त ।

▼ मर्वाप टीका:

▼ ०१ कम्भेष्टकः - ०५-१३ यद अपः

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

यद् अुदस् सम्प्रयुतीर्

अहाव्^(→मेघे, serpens) अनंदता हुते॑ (ज्येष्ठ-स्थ+इन्द्रेण) ।
तस्माद् आ नृद्यो॑ (→चुनद्य अपि) नाम॑ स्थ्,
ता वो॑ नामानि॑ सिन्धवः॑ (=स्यन्दनशीलाः) । (4)

▼ मर्वाप टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

यत् प्रेषिता॑ वरुणेन्,

ताश् शीभ॑ (=शिव) सुमवल्लात्॑ (=अनृत्यत) । [2]

तद् (द्युग्ङेति, मेघरूपेण वा) औप्रोद्॑ (ज्येष्ठास्थ) इन्द्रो॑ वो॑ युतीस् -
तस्माद् आपो॑ अनु॑ स्थन ।

▼ मर्वाप टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

अपकाम॑ स्यन्दमाना॑

अर्वैवरत^(←वृ) वो॑ हिकम्^(=हि) ।
इन्द्रो॑ वृश् शक्तिभिर् देवीस् -तस्माद् वार^(=वारि) नाम॑ वो॑ हितम् ।

▼ मर्वाप टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

एको॑ देवो॑ अप्य अतिष्ठृथ -

स्यन्दमाना॑ यथा-वृशम् ।

उदानिषुर्^(→उदान=उच्चास) मुहीर् इति॑,

तस्माद् उद्कम् उच्यते ।

▼ मर्वाप टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

आपो॑ भृद्रा॑, घृतम् इद् आप॑ आसुर् -

अग्रीषोमौ॑ बिभ्रत्य् आप॑ इत् ताः ।

तीव्रो॑ रसो॑ मधु॑-पृचाम् अरङ्ग-गम^(→रसः)

आ मौ॑ प्राणेन॑ सुह॑ वर्चसा॑ गन्त् ।

▼ मर्वाप टीका:

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः

आद॑ (=अतः) इत् पंश्याम्य॑ उत वा॑ शृणोम्य॑

आ मा॑ घोषो॑ गच्छति॑ वाङ् नं आसाम् ।

मन्त्रै॑ भेजानो॑ (=भज) अमृतस्य॑ तर्हि॑

हिरण्य-वर्णा॑ अतृपय॑ युदा॑ वः ।

▼ मर्वाप टीका:

▼ ०१ आपो॑ हि

आपो॑ हि॑ ष्ठा॑ मयोभुवंस्

ता न॑ ऊर्जे॑ (जा॑) दंधातन ।

मुहे॑ रणाय॑ (=रमणीयाय) चक्षसे॑ (=दर्शनाय) ॥

▼ ००१

▼ ०२ यो॑ वः

यो॑ वः॑ शिवतमो॑ रसस्

तस्य॑ भाजयते॑ह नः ।

उश्तीर॑ (=कामयमाना॑) इव॑ मातरः॑ ॥

▼ ००२

▼ ०३ तस्मा॑ अर

(रसाय) तस्मा॑ अर॑ (=शीघ्रम्) गमाम वो॑

यस्य॑ (प्रभावेण) क्षयाय॑ (=निवासाय) जिन्वथ॑ (=प्रीणयथ) ।

आपो॑ (प्रजा॑) जुनयंथा॑ च नः ॥

▼ ००३

▼ ०४ ३१ 'पवमानः'

▼ ०५ पवमानम् चक्षतः

▼ ०६ पवमानम् चक्षतः

पर्वमानुस् सुवृ-जनः ।
पुवित्रेण (नाना-विषये) विचर्षणः ।
य ओ पोता स पुनातु मा ।

▼ 02 पुनर्मा
पुनर्न्तु मा देवजनाः ।
पुनर्न्तु मनवो धिया ।
पुनर्न्तु विश्व आयवः (मनुष्यः) ।

▼ 03 जातवेद् पवित्रवत्
जातवेद् पवित्रवत् ।
पुवित्रेण पुनाहि (पुनीहि) मा ।
शुक्रेण देव दीप्त ।
अग्ने क्रत्वा (प्रज्ञया) क्रतुः अनु ॥46॥

▼ 04 यत् ते
यत् ते पवित्रम् अचिष्ठि ।
अग्ने वित्तं अन्तुरा ।
ब्रह्म तेन पुनीमहे ।

▼ 05 उभाभ्यान् देव सवितः ।
पुवित्रेण सवेन च ।
इदम् ब्रह्म पुनीमहे । (5)

▼ 06 वैश्वदेवी पुनर्नात्
वैश्वदेवी पुनर्नात् देव्य आगात् (आगच्छत्) ।
यस्यै बृहीस् तुनुवो वीत-पृष्ठः (कान्त-स्तुयः) ।
तया मदन्तस् सध-माद्येषु (सह माद्यन्ति येषु सवनेषु) ।
वृयः स्याम् पतंयो रथीणाम् ॥47॥

▼ 07 वैश्वदेवी रश्मिभिर्
वैश्वदेवी रश्मिभिर् मा पुनातु ।
वातां प्राणेनैविरो (इष गतो) मंयोभूः ।
द्यावापृथिवी पयंसा पयोभिः (इति क्रमशः) ।
ऋतावरी (ऋतवत्त्वौ) यज्ञिये मा पुनीताम् ।

▼ 08 बृहद्विस् सवितुस् तृष्णिः (त्रिभिः [लोकगणनया]/ तृष्णते: करणे किप्)
वर्षिष्ठैर् (प्रवृद्ध-धर्मः) देव मन्मधिः (मननीये) ।
अग्ने दर्ख्यैः पुनाहि मा ।

▼ 09 यन देव
यन देवा अपुनत ।
येनापो दिव्यङ् कशः (कशेर् गतिकर्मणो उमुन) ।
तेन दिव्येन ब्रह्मणा ॥48॥
इदम् ब्रह्म पुनीमहे ।

▼ 10 य वामानीर्
य वामानीर् अध्येति ।
ऋषिभिस् सम्भृतः रसम् ।
सर्वः स पूतम् अश्वाति ।
स्वदितम् (स्वादुकृत) मातुरिश्वना (वायुना) ।

▼ 11 वामानीर् य
पावमानीर् यो अध्येति ।
ऋषिभिस् सम्भृतः रसम् ।
तस्मै सरस्वती द्वहे ।
ख्यात्वरः सुर्पिर् मधूदकम् ।

▼ 12 वामानीर् स्वस्ययनोः
पावमानीस् स्वस्त्य-अयनोः ॥49॥
सु-दुधा हि पयस्वतीः ।
ऋषिभिस् सम्भृतो रसः ।
ब्राह्मणेष्व अमृतः हितम् ।

▼ 13 वामानीर् दिशन्
पावमानीर् दिशन्तु नः ।
इमलँ लोकम् अथो अमुम् ।
कामान्थ समर्धयन्तु नः ।
देवीर् देवैस् सुमाभृताः ।

▼ 14 वामानीर् स्वस्ययनोः

पावमानीस् स्वस्त्य-अयनोः ।
सु-दुधा हि धृत्य-चुतः (क्षारयित्रः) ।
ऋषिभिस् सम्भृतो रसः ॥५०॥
ब्राह्मणेष्व अमृतः हितम् ।

▼ 15 यन देव
यन देवा पुवित्रेण ।
आत्मानम् पुनते सदा ।
तेन सुहस्त-धारण ।
पावमान्य पुनर्न्तु मा ।

▼ 16 प्राजापत्यम् पवित्रम्
प्राजापत्यम् पवित्रम् ।
शतोद्यामः हिरण्मयम् ।
तेन ब्रह्म-विदो वृयम् ।
पूतम् (यथा तथा स्वीयम्) ब्रह्म पुनीमहे ।

▼ 17 इन्द्रस् सुनीतो
इन्द्रस् सुनीतो (त्वा) सुह मा पुनातु ।
सोमस् स्वस्त्या वरुणस् सुमीच्या (सम्यगञ्चनया) ।
यमो राजा प्रमुणाभिः (प्रमारिकाभिः) पुनातु मा ।
जातवेदा मा+ऊर्जयन्त्या पुनातु ॥५१॥

▼ ④ ४० 'तच्छ्योः' इत्यनुवाकान्

▼ ११ शयवाकः
विश्वाम-प्रस्तुतिः
(फलं) तच्छ्योर् (बार्हस्पत्याद) आवृणीमहे -
(देवान् प्रति) ग्रातुं (गमनं [हविषाम]) - यज्ञाय,
ग्रातुं (गमनम्) यज्ञपतये ।

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः
दैर्वीं स्वस्तिरस्तु नः ।
स्वस्तिर् मानुषेभ्यः ।

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः
ऊर्ज्वलं जिगातु (गच्छत्) भेषजम् ।
शन् नो अस्तु द्विपदैः ।
शन् चतुर्पदे ॥२५॥

ॐ शान्तिश्शान्तिश्शान्तिः ।

▼ ④ ४१ 'यो ब्रह्मा ब्रह्मणः'

'यो ब्रह्मा ब्रह्मण' इति धृतसूक्तं च जपित्वा,

▼ आपात्यस्तुत-सूक्तम्
विश्वाम-प्रस्तुतिः
(मृगशिरसि यथा हश्यते)
यो ब्रह्मा ब्रह्मण उज्ज्हार
प्राणैः शिरः कृत्तिवासाः पिनाकी (आद्रा-स्थः)।
ईशानो देवः स न आयुर् दधातु
तस्मै जुहोमि हविषा धृतेन ॥ १ ॥

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः
(आद्रा-रूपेण) विभ्राजमानः सरिरस्य (सलिलस्य [आकाशगङ्गायाः]) मध्याद्
रोचमानो धर्मरुचिर् य आगात् ।
स मृत्यु-पाशान् अपनुद्य घोरान्
इहायुषेणो धृतम् अन्तु देवः ॥ २ ॥

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः
ब्रह्म-ज्योतिर् ब्रह्म-पलीषु गर्भ
यम् आदधात् पुरु-रूपं जयन्तम् ।
सुवर्ण-रम्भ-ग्रहम् अर्कम् अच्यं
तम् आयुषे वर्धयामो धृतेन ॥ ३ ॥

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः
श्रीय लक्ष्मीम् औबलाम् अम्बिकां गा
ष्ठीं च याम् इन्द्र-सेनेत्य उदाहुः ।
तां विद्यां ब्रह्म-योनिं सरूपाम्
इहायुषे तर्पयामो धृतेन ॥ ४ ॥

▼ विश्वाम-प्रस्तुतिः
दाक्षायण्यः सर्व-योन्यः स-योन्यः
सहस्रशो विश्वरूपा विरूपा: ।
स-सूनवः स-पतयः स-यूथ्या

आयुषेण घृतम् इदं ज्ञुषन्ताम् ॥ ५ ॥

विश्वाम-प्रस्तुति:

दिव्या गणा बहु-रूपाः पुराणा
आयुश-छिदो नः प्रमग्नन् वीरान् ।
तेभ्यो ज्ञुहोमि बहुधा घृतेन
मा नः प्रजाँ रीरिषो मोत वीरान् ॥ ६ ॥

विश्वाम-प्रस्तुति:

एकः पुरस्तात् य इदं बभूव
यतो बभूव भुवनस्य गोपाः ।
यम् अप्य एति भुवनं साम्पराये
स नो हविर् घृतम् इहायुषे ऽन्तु देवः ॥ ७ ॥

विश्वाम-प्रस्तुति:

वसून् रुद्रान् आदित्यान् मरुतोऽथ साध्यान् ।
ऋभून् यक्षान् गन्धवर्णश्च पितृश्च विश्वान् ।
भृगून् सर्पांश्च चाङ्गिरसोऽथ सर्वान् ।
घृतं हुत्वा स्वायुष्या महयाम शश्वत् ॥ ८ ॥

विश्वाम-टीका:

विश्वाम-टीका:

④४२ अभिर् गोमि:

विश्वाम-टीका:

अयम् प्रायश्चित्तपाठः श्रीनिवस-देशिकेन सूचितः।

विश्वाम-प्रस्तुति:

आभिर् गीर्भिर् यद् अतो न ऊनम्
आप्यायय हरिवो (=अश्वान्, स्वर्णवान् वा [इन्द्रः]) वर्षमानः।
युदा स्तोत्रभ्यो महि गोत्रा (=मेघान्) रुजासि (=भिनक्षि)
भूयिष्ठभाजो अथ (=अत) ते स्याम॥

④४३ 'नमो ब्रह्मण'

इति परिधानीयां त्रिः जपित्वा

(पच्छो उर्ध्वर्क्षः पूर्णम् इति

+उत्तरोत्तरस्वरैः जप्यमानं शूयते)

विश्वाम-प्रस्तुति:

(ॐ)
नमो ब्रह्मणे (=वेदाय), नमो अस्त्वग्नये
नमः पृथिव्यै, नमः ओषधीभ्यः ।
नमौ वाचे, नमौ वाचस्पतये,
नमौ विष्णवे वृहते करोमि ॥

(शतुरुमो नद्यजादी ⇒ बृहन्महतोरुपसंख्यानम्। (वा०) इति बृहच्छुद्वाद् अनुमोऽजांदिर् विर्भक्तिर् असर्वनामस्थानम् उदात्ता भवति।)

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

②०४ प्रोक्षणम्

प्रणवेन कुम्भम् उत्थाप्य
‘देवस्य’ इत्यादि,

विश्वाम-प्रस्तुति:

देवस्य त्वा सवितुं प्रसुवे ।
अश्विनोर्बहुभ्याम् ।
पूष्णो हस्ताभ्याम् ।
अश्विनोर्भैषज्येन ।
तेजसे ब्रह्मवर्चसायाभिषिञ्चामि ।

विश्वाम-प्रस्तुति:

देवस्य त्वा सवितुं प्रसुवे ।
अश्विनोर्बहुभ्याम् ।
पूष्णो हस्ताभ्याम् ।
सरस्वत्यै भैषज्येन ॥२१॥
वीर्यायान्नाद्यायाभिषिञ्चामि ।

विश्वाम-प्रस्तुति:

देवस्य त्वा सवितुं प्रसुवे ।
अश्विनोर्बहुभ्याम् ।
पूष्णो हस्ताभ्याम् ।
इन्द्रस्येन्द्रियेण ।
श्रिये यशसे बलायाभिषिञ्चामि ।

विश्वाम-प्रस्तुति:

देवस्य त्वा सवितुं प्रसुवे (=अनुज्ञायां), अश्विनोर्बहुभ्याम्, पूष्णो हस्ताभ्याम्...

विश्वाम-प्रस्तुति:

सरस्वत्यै वाचो
यन्तुर् यत्रेण अग्रेस त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामि ।

विश्वाम-प्रस्तुति:

इन्द्रस्य साम्राज्येनाभिषिञ्चामि ॥
बृहस्पतेस्त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामि ॥

व्याहृतिभिश्च यजमानं प्रोक्षयेत् ।

②०५ दक्षिणादानादि

अथ यजमानः

पुरस्ताद् उपविशते हिरण्यं,
दक्षिणत उपविशते रजतं,
पश्चाद् उपविशते कांस्यम्
उत्तरत उपविशते वासश च
दक्षिणां दत्वा
कुम्भजलेन स्नायात् ॥

॥ इति प्रयोगचन्द्रिकायां द्वितीयः खण्डः ॥